

11 Царств 3

1,1 І цар Давид (був) старий, він постарівся днями, і зодягали його одіжжю, і він не міг зігрітись. 2 І сказали його раби: Хай пошукають нашому панові цареві молоду дівчину, і хай служить цареві і буде його гріти і спатиме з ним, і наш пан цар нагріється. 3 І пошукали гарну молоду дівчину в усій країні Ізраїля і знайшли Авісаку Соманітянку і привели її до царя. 4 І дівчина (була) дуже гарна. І гріла царя і йому служила, і цар її не пізнав. 5 І Адоній син Ангіти піднявся, кажучи: Я царюватиму. І зробив собі колісниці і коні і п'ятдесят мужів, щоб бігли перед ним. 6 І його батько ніколи не перешкодив йому, кажучи: Навіщо ти це вчинив? І він (був) дуже гарний з вигляду, і його породила (мати) після Авессалома. 7 І його слова годилися з Йоавом сином Саруя і годилися з Авіатаром священиком, і вони помагали Адонію. 8 І священик Садок і Ванея син Йодая і Натан пророк і Семеї і Рії і витязі Давида не були за Адонією. 9 І Адонія приніс жертву овець і телят і ягнят при камені Зоелета, що був близько джерела Рогила, і покликав всіх своїх братів і всіх мужів Юди, слуг царя. 10 І пророка Натана і Ванею і витязів і свого брата Соломона не покликав. 11 І Натан промовив до Вирсавії матері Соломона, кажучи: Чи ти не зачула, що зацарював Адонія син Ангіти і наш пан Давид не взяв. 12 І тепер іди, я ж тобі дам раду, і спасеш свою душу і душу твого сина Соломона. 13 Ходи, ввійди до царя Давида і скажеш йому, мовлячи: Мій пане царю, чи ти не поклявся твоїй рабині, кажучи, що: Твій син Соломон царюватиме після мене і він сидітиме на моєму троні, і як це зацарював Адоній? 14 І ось, ще як ти там говоритимеш з царем і я ввійду після тебе і докінчу твої слова. 15 І ввійшла Вирсавія до царя до кімнати, і цар (був) дуже старий, і Авісак Соманітянка служила цареві. 16 І схилилася Вирсавія і поклонилася цареві. І сказав цар: Що тобі є? 17 Вона ж сказала: Пане мій, царю, ти поклявся твоїй рабині Господом Богом твоїм, кажучи, що: Твій син Соломон царюватиме після мене, і він сяде на мій трон. 18 І ось тепер зацарював Адонія, і ти, мій пане, царю, не взяв. 19 І він приніс в жертву телят і ягнят і багато овець, і покликав всіх синів царя і священика Авіатара і володаря сили Йоава, і не покликав твого раба Соломона. 20 І ти, мій пане царю, очі всього Ізраїля на тобі, щоб сповістити їм хто сидітиме на престолі мого пана царя після нього. 21 І станеться, що коли засне мій пан цар з своїми батьками, і я і мій син Соломон будемо грішними. 22 І ось, як вона ще говорила з царем і прийшов пророк Натан. 23 І сповіщено цареві: Ось пророк Натан. І він ввійшов перед лице царя і поклонився цареві перед його лицем до землі. 24 І сказав Натан: Мій пане царю, чи ти сказав: Адоній царюватиме після мене і він сяде на моїм престолі? 25 Бо він сьогодні зійшов і приніс в жертву телят і ягнят і багато овець і покликав всіх синів царя і володарів сили і священика Авіатара, і ось вони їдять і п'ють перед ним, і сказали: Хай живе цар Адоній. 26 І мене самого, твого раба, і священика Садока і Ванея сина Йодая і твого раба Соломона не покликав. 27 Чи це слово вийшло від мого пана царя? І ти не об'явив твому рабові хто сяде на перстолі мого пана царя після нього. 28 І відповів Давид і сказав: Покличте мені Вирсавію. І вона ввійшла перед царя і стала перед ним. 29 І поклявся цар і сказав: Хай живе Господь, який спас мою душу з усього пригнічення, 30 бо так як поклявся я тобі Господом Богом Ізраїля, кажучи: Що твій син Соломон царюватиме після мене, і

він сидітиме на моїм престолі замість мене, так вчиню я в цьому дні. 31 І схилилася Вирсавія лицем до землі і поклонилася цареві і сказала: Хай живе мій пан цар Давид на віки. 32 І сказав цар Давид: Покличте мені священника Садока і пророка Натана і Ванея сина Йодая. І вони ввійшли перед царя. 33 І сказав їм цар: Візьміть з собою рабів вашого пана і посадить мого сина Соломона на моє ося і попровадьте його до Гіона, 34 і там священник Садок і пророк Натан хай помаже його на царя над Ізраїлем, і затрубить в роги і скажете: Хай живе цар Соломон. 35 І він сяде на моїм престолі і він царюватиме замість мене, і я заповів, щоб він був проводирем над Ізраїлем і Юдою. 36 І відповів Ванея син Йодая цареві і сказав: Хай буде. Хай це потвердить Господь Бог мого пана царя. 37 Так як Господь був з моїм паном царем, так хай буде з Соломоном і хай звеличить його престіл над престіл мого пана царя Давида. 38 І зійшов священник Садок і пророк Натан і Ваней син Йодая і херреттії і фелеттії і посадили Соломона на осла царя Давида і повели його до Гіона. 39 І взяв священник Садок ріг олії з шатра і помазав Соломона і затрубів рогом, і сказав весь нарід: Хай живе цар Соломон. 40 І весь нарід пішов за ним і танцювали в групах і раділи великою радістю, і земля розступилася через їхній голос. 41 І почув Адоній і всі ним покликані, і вони закінчили їсти. І почув Йоав голос рогу і сказав: Що це за голос, чому місто шумить? 42 Як він ще говорив і ось прийшов Йонатан син священника Авіатара, і сказав Адоній: Ввійди, бо ти є чоловіком сили, і добро звіщаєш. 43 І відповів Йонатан і сказав: І поправді наш пан цар Давид поставив Соломона царем. 44 І цар післав з ним священника Садока і пророка Натана і Ванея сина Йодая і хереттів і фелеттів, і посадили його на осла царя. 45 І Садок священник і Натан пророк помазали його на царя в Гіоні, і пішли звідти радіючи, і місто зашуміло. Це голос, який ви почули. 46 І Соломон засів на царському престолі, 47 і ввійшли раби царя поблагословити нашого пана царя Давида, кажучи: Хай Бог прославить імя Соломона твого сина понад твоє імя і хай прославить його престіл понад твій престіл. І поклонився цар на свому ліжку, 48 і так сказав цар: Благословенний Господь Бог Ізраїля, що сьогодні дав, щоб сів з мого насіння на мій престіл, і мої очі бачать. 49 І жажнулися і перелякалися всі покликані Адонія і пішов (кожний) чоловік своєю дорогою. 50 І Адоній перелякався лиця Соломона і встав і пішов і схопився за роги жертівника. 51 І сповіщено Соломонові, кажучи: Ось Адоній перелякався царя Соломона і держиться рогів жертівника, кажучи: Хай покленеться мені сьогодні цар Соломон, що не забє твого раба мечем. 52 І сказав Соломон: Якщо він буде сином сили, то ні волосок йому не впаде на землю; і якщо в ньому зло знайдеться, помре. 53 І цар Соломон післав і відвів його від жертівника і він ввійшов і поклонився цареві Соломонові, і сказав йому Соломон: Іди до твого дому.

2,1 І наблизилися Давидові дні, щоб йому померти, і він заповів свому синові Соломонові, кажучи: 2 Я іду дорогою всієї землі. І сріпися і стань мужем 3 і зберігатимеш сторожу Господа Бога твого, щоб іти його дорогами, берегти його заповіді і оправдання і суди записані в законі Мойсея, щоб ти знав, що чинитимеш в усьому, що лиш тобі заповідаю, 4 щоб Господь виповнив своє слово, яке сказав, мовлячи: Якщо збережуть твої сини свою дорогу, щоб ходити переді мною в правді в усім їхньому серці і в усій їхній душі, кажучи: Не вигубиться тобі чоловік на троні Ізраїля. 5 І ти знаєш, що мені вчинив Йоав син Саруя, що вчинив двом старшинам сил Ізраїля, Авеннирові синові Нира і Амессеєві синові Єтера, і він

забив їх і пролив кров війни в мирі і вилив невинну кров на свій пояс, що на його бедрі і на своє взуття, що на його нозі. 6 І вчиниш за твоєю мудрістю і не зведеш старість його в мирі до аду. 7 І синам Верзеллія Галладита вчиниш милосердя, і будуть між тими, що їдять при твоїй трапезі, бо так приближилися мені коли я втікав з перед лица Авессалома твого брата. 8 І ось з тобою Семеї син Гири син Єменія з Вауріма, і він прокляв мене болючим прокляттям в дні, коли я пішов до таборів. І він зійшов на зустріч мені до Йордану, і я поклявся йому в Господі, кажучи: Не забю тебе мечем. 9 І не вважатимеш його невинним, і визнаєш, що йому вчиниш, бо ти мудрий чоловік і зведеш його старість в крові до аду. 10 І заснув Давид і його поховано з його батьками в місті Давида. 11 І дні, які Давид царював над Ізраїлем (були) сорок літ. В Хевроні він царював сім літ і в Єрусалимі тридцять три роки. 12 І Соломон сів на престолі Давида свого батька син дванадцятилітній і дуже (добре) приготовлено його царство. 13 І ввійшов Адоній син Ангіти до Вирсавії матері Соломона і поклонився їй. Вона ж сказала: Чи мирна твоя дорога і він сказав: Мирна. 14 Слово мені до тебе. І сказала йому: Говори. 15 І він сказав їй: Ти знаєш, що царство було моїм і весь Ізраїль покладав лице своє на мене, як на царя, і царство відвернулося і стало мого брата, бо (це) сталося йому від Господа. 16 І тепер я прохаю в тебе одне прохання, не відверни твого лица. І сказала йому Вирсавія: Говори. 17 І він сказав їй: Скажи ж Соломонові цареві, бо він не відверне свого лица від тебе, і хай мені дасть Авісаку Соманітку за жінку. 18 І сказала Вирсавія: Добре, я скажу про тебе цареві. 19 І Вирсавія ввійшла до царя Соломона, щоб говорити йому про Адонія. І цар встав її на зустріч і поцілував її і сів на своїм престолі, і покладено престіл матері царя, і вона сіла по його правиці. 20 І вона сказала йому: Я прошу у тебе одне мале прохання, не відверни твого лица. І сказав їй цар: Проси, моя мамо, бо не відвернуся від тебе. 21 І вона сказала: Хай дана буде Авісака Соманітка за жінку Адонію твому братові. 22 І відповів цар Соломон своїй матері і сказав: І чому ти просиш Авісаку для Адонія? Проси і для нього царство, бо він мій брат, старший за мене, і з ним священник Авіятар і в нього воевода син Саруя друг. 23 І поклявся цар Соломон Господом кажучи: Так хай вчинить мені Бог і так добавить, бо за своєю душею заговорив Адоній це слово. 24 І тепер хай живе Господь, який приготував мене і поставив мене на престолі мого батька Давида і він зробив мені дім, так як сказав Господь, бо сьогодні Адоній помре. 25 І післав цар Соломон рукою Ванея сина Йодая і забив його, і помер Адоній в тому дні. 26 І священникові Авіятарові сказав цар: Втікай ти до Анатота до твого поля, бо мужем смерті ти в цьому дні, і тебе не забю, бо ти носив кивот господнього завіта перед моїм батьком, і томущо ти зазнав гніту в усьому в чому зазнав гніту мій батько. 27 І викинув Соломон Авіятара, щоб не був господним священником, щоб сповнити господне слово, яке Він сказав про дім Ілі в Силомі. 28 І пішла чутка аж до Йоава сина Саруя, [бо Йоав звернув був за Адонієм, і не пішов за Соломоном], і втік Йоав до шатра господнього і схопився за роги жертівника. 29 І сповіщено Соломонові кажучи, що: Втік Йоав до господнього шатра і ось держиться за роги жертівника. І післав Соломон до Йоава, кажучи: Що тобі сталося, чому ти втік до жертівника? І сказав Йоав: Бо я злякався твого лица, і втік до Господа. І цар Соломон післав Ванея сина Йодая, кажучи: Іди і забий його і поховай його. 30 І пішов Ваней син Йодая до Йоава до господнього шатра і сказав йому: Так говорить цар: Вийди. І сказав Йоав: Не вийду, тут помру. І повернувся Ваней син Йодая і сказав цареві,

мовлячи: Так сказав Йоав і так мені відповів. 31 І сказав йому цар: Іди і вчини йому так як він сказав, і забий його і поховаєш його і сьогодні віднімеш з мене і з дому мого батька кров, яку даремно пролив Йоав. 32 І повернув Господь кров його несправедливості на його голову, як він зустрів двох праведних мужів і кращих від себе і забив їх мечем, і мій батько Давид не знав про їхню кров, Авеннира сина Нира воєводи Ізраїля і Амесси сина Єтера воєводи Юди. 33 І їхня кров повернулася йому на голову і на голову його насіння на віки, і Давидові і його насінню і його домові і його престолові мир був на віки від Господа. 34 І Ваней син Йодая зустрів Йоава і забив його і поховав його в його домі в пустині. 35 І цар поставив Ванея сина Йодая замість нього над військом. І царство піднялося в Єрусалимі і цар поставив священника Садока на першого священника замість Авіятара. 35a І Господь дав Соломонові розум і дуже велику мудрість і широту серця як пісок, що при морі, 35b і розумність Саломона дуже помножилася понад розумність всіх синів старшин і понад всіх розумних Єгипту. 35c І він взяв дочку Фараона і ввів її до міста Давида доки він не скінчив свій дім, і господний дім перше, і мур Єрусалиму довкруги. За сім років він (їх) зробив і закінчив. 35d І в Соломона було сімдесять тисяч тих, що несли вантажі, і вісімдесять тисяч каменярів в горі. 35e І Соломон зробив море і укріплення і великі вмивальниці і стовпи і водограї двору і мідяне море. 35f І збудував замок і його оборони і проріз в місті Давида, так що дочка Фараона пішла з міста Давида до свого дому, який він збудував для неї. Тоді він збудував замок. 35g І Соломон приносив тричі в році цілопалення і мирні (жертви) на жертівнику, який він збудував Господеві, і кадив перед Господом, і закінчив дім. 35h І це старшини наставлені над ділами Соломона: Три тисячі і шість сот наставлених над народом, що робив працю. 35i І він збудував Ассур і Магдо і Газер і Горішний Веторон і Ваалат. 35k Тільки після того як він збудував господний дім і єрусалимський мур довкруги, після цього збудував ці міста. 35l І коли ще жив Давид він заповів Соломонові, кажучи: Ось з тобою Семеї син Гири син насіння Єменія з Хеврона. 35m Цей мене прокляв жадливим прокляттям в тому дні, коли я виходив до таборів, 35n і він зійшов мені на зустріч до Йордану, і я йому поклявся Господом, кажучи: Не помре він мечем. 35o І тепер не вчиниш його невинним, бо ти розумний чоловік і знатимеш, що йому вчиниш, і в крові зведеш його старість до аду. 36 І покликав цар Семеня і сказав йому: Збудуй собі дім в Єрусалимі і сиди там і звідти не вийдеш нікуди. 37 І буде, що в день твого виходу, як перейдеш потік Кедрон, знаючи, знай, що смертю помреш, твоя кров буде на твоїй голові. І закляв його цар в тому дні. 38 І сказав Семеї до царя: Добре (те) слово, яке ти сказав, мій пане, царю; так вчинить твій раб. І Семеї сидів в Єрусалимі три роки. 39 І сталося по трьох роках і втекли два раби Семеня до Анхуса сина Мааха царя Гета, і сповіщено Семееві, кажучи: Ось твої раби в Геті. 40 І встав Семеї і засідлав свого осла і пішов до Гета до Анхуса, щоб відшукати своїх рабів, і пішов Семеї і привів своїх рабів з Гета. 41 І сповіщено Соломонові, кажучи, що: Семеї пішов з Єрусалиму до Гета і повернув своїх рабів. 42 І післав цар і покликав Семеня і сказав до нього: Чи не закляв я тебе Господом і засвідчив тобі кажучи: В тому дні, в якому вийдеш з Єрусалиму і підеш на право чи на ліво, знаючи знай, що смертю помреш? 43 І як це не зберіг ти господної клятви і заповіді, яку я тобі заповів? 44 І сказав цар до Семеня: Ти знаєш всю свою злобу, яку пізнало твоє серце, що ти вчинив Давидові моєму батькові, і Господь віддав твою злобу на твою голову. 45 І цар Соломон

благословенний, і престіл Давида буде закріплений перед Господом на віки. 46 І цар Соломон заповів Ванею синові Йодая, і він вийшов і забив його, і той помер. 46a І цар Соломон був дуже розумний і мудрий, і Юда й Ізраїль були дуже численні наче пісок, що при морі, численністю, їли і пили і раділи. 46b І Соломон був володарем в усіх царствах, і приносили дари і служили Соломонові всі дні його життя. 46c І Соломон почав відкривати сили Ливану, 46d і він збудував Терми в пустині. 46e І це їжа Соломона: Тридцять мір пшеничної муки і шістдесят мір розтертої муки, десять добірних телят і двадцять випасених волів і сто овець опріч оленів і серн і годованих добірних птахів. 46f Бо був володарем всього, що на другому боці ріки від Рафі аж до Гази, в усіх царствах, що на другому боці ріки. 46g І був в нього мир від усіх країн довкруг нього, і Юда й Ізраїль жив впевнено, кожний під своїм виноградником і під своєю фігою, їдючи і пючи, від Дана і аж до Вирсавії всі дні Соломона. 46h І це володарі Соломона: Азарій син священника Садока і Орній син Натана, володар над наглядачами і Едрам над його домом і Сува писар і Васа син Ахіталама літописець і Аві син Йоава воєвода і Ахіре син Едрая над вантажами і Ваней син Йодая над домом і над будовою і Захур син Натана радник. 46i І були в Соломона сорок тисяч расових коней для колісниць і дванадцять тисяч коней. 46k І він володів всіма царствами від ріки і аж до землі чужинців (філістимлян) і аж до гір Єгипту. 46l Соломон син Давида царював над Ізраїлем і Юдою в Єрусалимі.

3,2 Тільки нарід жертвував ладан на високих (місцях), бо не був збудований дім імені Господа аж до того часу. 3 І полюбив Соломон Господа, щоб ходити в приписах Давида свого батька, тільки приносив жертву і кадив на високих (місцях). 4 І встав він і пішов до Гаваона, щоб там кадити, бо воно найвище, і велике. Соломон приніс тисячу цілопалень на жертівнику в Гаваоні. 5 І з'явився Господь Соломонові в сні вночі, і сказав Господь до Соломона: Попроси собі якесь прохання. 6 І сказав Соломон: Ти вчинив велике милосердя з твоїм рабом Давидом, моїм батьком, оскільки перейшов перед тобою в правді і в справедливості і в простоті серця з тобою, і ти зберіг йому це велике милосердя, щоб дати його сина на його престолі до цього дня. 7 І тепер, Господи Боже мій, Ти поставив твого раба на місце Давида мого батька, і я малий хлопчина і не впізнав мого виходу і мого входу. 8 А твій раб посеред твого народу, якого Ти вибрав, численного народу, якого не можна почислити, 9 і даси твому рабові серце слухати і розсуджувати твому народові в справедливості, пізнавати між добром і злом. Бо хто зможе судити цей твій тяжкий нарід? 10 І сподобалося перед Господом, що Соломон попросив це слово, 11 і сказав Господь до нього: Тому що ти в мене попросив це слово і не попросив собі багато днів і не попросив багатства, ані не попросив душі твоїх ворогів, але попросив собі пізнання, щоб вислухати суд, 12 ось зробив Я за твоїм словом. Ось Я дав тобі розумне і мудре серце, такого як ти не було перед тобою і після тебе не повстане подібний до тебе. 13 І те, що ти не попросив, Я дав тобі, і багатство і славу, так що не було між царями чоловіка подібного до тебе. 14 І якщо ходитимеш моєю дорогою, щоб зберігати мої заповіді і мої приписи, так як ходив Давид твій батько, і помножу твої дні. 15 І збудився Соломон, і ось це сон, і він встав і приходить до Єрусалиму і став перед лицем жертівника, що перед лицем кивота господнього завіту в Сіоні і приніс цілопалення і зробив мирні і зробив великий пир собі і всім своїм слугам. 16 Тоді з'явилися дві жінки блудниці перед

царем і стали перед ним. 17 І сказала одна жінка: (Послухай) мене, пане, я і ця жінка живемо в одному домі і породили в домі. 18 І сталося, що третого дня після того, як я породила, і породила і ця жінка. І ми (були) разом, і немає нікого з нами за винятком нас двох в домі. 19 І вночі помер син цієї жінки, як вона заснула на ньому, 20 і вона встала серед ночі і взяла мого сина з моїх рук і поклала його на своє лоно і свого мертвого сина поклала при моїм лоні. 21 І я встала вранці годувати мого сина, і він був мертвий. І ось вранці я його пізнала, і ось це не був мій син, якого я породила. 22 І сказала друга жінка: Ні, але мій син живий, а твій син мертвий. І вони говорили перед царем. 23 І сказав їм цар: Ти кажеш: Це мій син живий, і її син мертвий. І ти кажеш: Ні, але мій син живий, і твій син мертвий. 24 І сказав цар: Принесіть мені меч, і принесли меч перед царя. 25 І сказав цар: Розрубайте на два живу дитину, що годується, і дайте цій половину її і цій половину її. 26 І відповіла жінка, якої син був живий, і сказала до царя, бо здригнулося її лоно за її сина, і сказала: (Послухай) мене, пане, дайте їй дитину і не вбивайте її смертю. І вона сказала: Хай не буде, ані мені ані їй; розрубайте. 27 І цар відповів і сказав: Дайте дитину тій, що сказала: Дайте їй її і не вбивайте її смертю. Це її матір. 28 І почули весь Ізраїль цей суд, який судив цар, і злякалися лица царя, бо побачили, що божий розум в ньому, щоб чинити оправдання.

4,1 І цар Соломон царював над Ізраїлем. 2 І це володарі, що були в нього: Азарій син Садока 3 і Еліареф і Ахія син Сави писар і Йосафат син Ахїліда літописець 4 і Садух і Авіятар священники 5 і Орнія син Натана над наглядачами і Завут син Натана друг царя 6 і Ахіїл економ і Еліяв син Сафа над родом і Адонірам син Ефри над податком. 7 І в Соломона дванадцять наглядачів над усім Ізраїлем, щоб держати порядок в царя і в його домі; (один) місяць в році припадало на одного держати порядок. 8 І це їхні імена: Венор в околиці Ефраїма, один. 9 Син Рихава в Махемасі і Виталаміні і Ветсамусі і Елоні аж до Ветанана, один. 10 Син Есота в Вирвитнемі, Лусаминсі, Рисфарі. 11 Хінадава і Анафаті, муж Тавлит, дочка Соломона була йому за жінку, один. 12 Вакха син Ахїліда в Танаасі і Мекедо і весь дім Сана, що коло Сесатана під Есраєм і з Весафуда Евелмаола аж до Маєвера Лукама, один. 13 Син Гавера в Рематі Галаада, цьому часть Ерегави, що в Васані, шістдесят великих міст з мурами і мідяними засувами, один. 14 Ахінадава син Ахела в Маанаїні, один. 15 Ахімаас в Нефталі, і він взяв Васеммат дочку Соломона за жінку, один. 16 Ваана син Хусія в Маалаті, один. 17 Самаа син Іли в Веніяміні. 18 Гавер син Адая в землі Гада, земля Сіона царя Есевона і Ог цар Васана. І Насіф один в землі Юди. 19 Йосафат син Фуасуд в Іссахарі.

5,1 І так наставлені царем Соломоном служили і (виповняли) всі замовлення для столу царя, кожний у свій місяць, не міняють порядку. І ячмінь і солону для коней і для колісниць приносили до місця, де був цар, кожний за своїм порядком. 2 І це (було) потрібне Соломонові на один день: Тридцять мір пшениці і шістдесят мір меленої муки 3 і десять добірних телят і двадцять випасених волів і сто овець oprіч оленів і серн і добірних годованих птахів. 4 Бо він панував на тамтїм боці ріки, і був в нього мир з усіх сторін довкруги. 9 І Господь дав Соломонові розум і дуже велику мудрість і широту серця, як пісок, що при морі, і дуже поширився 10 Соломон понад розумність всіх людських володарів і став мудрішим від всіх розумних Єгипту, 11 і став мудрішим від всіх людей і від Гетана Езраїта і Емана і Халкала і Дарду синів Мала. 12 І Соломон виголосив три тисячі притчей, і (всіх)

його пісень було п'ять тисяч. 13 І він виголосив про дерева, від кедра, що в Лівані, і до іссопа, що виходить зі стіни, і виголосив про скотину і про птахів і про плазунів і про рибу. 14 І всі народи прийшли, щоб послухати мудрости Соломона, і він одержував дари від всіх царів землі, які почули його мудрість. 14 І Соломон взяв собі за жінку дочку Фараона і ввів її до міста Давида поки не закінчив він господний дім і свій дім і мур Єрусалиму. 14 Тоді Фараон єгипетський цар пішов і взяв Газер і спалив його і Хананея, що жив в Мергаві, і Фараон дав їх як віно своїй дочці, жінці Соломона, і Соломон збудував Газер. 15 І Хірам цар Тиру післав своїх слуг, щоб помазати Соломона замість Давида його батька, бо Хірам любив Давида всі дні, 16 і післав Соломон до Хірама, кажучи: 17 Ти знав мого батька Давида, що він не зміг збудувати дім імені Господа Бога мого через війни, що окружили його, аж доки Господь не дав їх під п'яту його ніг. 18 І тепер Господь Бог мій дав мені спочинок довкруги. Немає змовника і немає поганої змови. 19 І ось я рішив збудувати дім імені Господа Бога мого, так як сказав Господь Бог до мого батька Давида, мовлячи: Твій син, якого дам замість тебе на твоїм престолі, цей збудує дім моему імені. 20 І тепер заповідж і хай зріжуть мені дерева з Лівану, і ось мої раби з твоїми рабами. І дам тобі зарплату за твою службу згідно з усім, що лиш скажеш, бо ти знаєш, що немає в нас вміння рубати дерева, так як у сидонян. 21 І сталося, як Хірам почув слово Соломона, він дуже зрадів і сказав: Благословенний Бог сьогодні, який дав Давидові мудрого сина над цим численним народом. 22 І він післав до Соломона, кажучи: Вислухав я все, про що ти післав до мене. Я виконаю всяке твоє бажання, (відносно) кедрового і півкового (соснового) дерева. 23 Мої раби спустять їх з Лівану до моря, я зложу їх в плоти (щоб доставити) до місця, куди вкажеш мені, і доведу їх туди, і ти візьмеш. І вчиниш мою волю, щоб дати хліби моему домові. 24 І Хірам давав Соломонові кедри і все, що він бажав. 25 І дав Соломон Хірамові двадцять тисяч мір пшениці і поживу його домові і двадцять тисяч мір чистої олії, згідно з цим давав Соломон Хірамові що року. 26 І Господь дав Соломонові мудрість, так як йому сказав. І був мир між Хірамом і між Соломоном, і заповіли завіт між собою. 27 І наклав цар данину на всього Ізраїля, і данина була тридцять тисяч мужів. 28 І післав він їх до Лівану, по десять тисяч на місяць, на зміну, місяць були в Лівані і два місяці в своїм домі. І Адонірам (був) над податком. 29 І було в Соломона сімдесят тисяч тих, що носили вантажі, і вісімдесят тисяч каменярів в горі, 30 oprіч володарів наставлених над ділами Соломона, три тисячі і шість сот наглядачів, що чинили діла. 32 І вони приготувляли дерево і каміння три роки.

6,1 І сталося, що в чотириста сороковому році виходу синів Ізраїля з Єгипту, в четвертому році в другому місяці зацарював цар Соломон над Ізраїлем, 1a і заповів цар і приносять великі шляхотні каміння на основу дому і каміння не тесані, 1b і нарізали сини Соломона і сини Хірама і поклали їх. 1c В четвертому році він поклав основу Господнього дому в місяці Ніса - другому місяці. 1d В одинадцятому році в місяці Ваала [це восьмий місяць] закінчено дім з усіма його ділами і з усім його устаткуванням. 2 І дім, який збудував цар Соломон Господеві: Сорок ліктів його довжина і двадцять ліктів його ширина і двадцять п'ять ліктів його висота. 3 І притвір перед лицем храму, двадцять ліктів його довжина в ширину дому і десять ліктів його широта перед лицем дому. І він збудував дім і закінчив його. 4 І зробив в домі нахилені, сховані вікна. 5 І він поставив на мури

дому кімнати довкруги храму і давіра і зробив поверхи довкруги. 6 Долішний поверх: його ширина пять ліктів, і середній, шість, і третій: його ширина сім ліктів. Бо уступи домові зробив довкруги, знадвору дому, щоб не доторкалися до стін дому. 7 І як будувався дім, він був збудований з не різаного простого каміння, і молота і сокири і всякого залізного знаряддя не було чути в домі, коли його будували. 8 І двері долішнього поверху під правим боком дому, і кручений вихід до середньої кімнати і з середньої до третього поверху. 9 І він збудував дім і закінчив його, і покрив стелю дому кедриною, 10 і збудував звязі через увесь дім, пять ліктів своєю висотою, і покрив звязь кедровим деревом. 15 І він збудував стіни дому з кедрового дерева від долівки землі і аж до бальок і до стін. Він покрив внутрішню часть деревом всередині і обложив внутрішню часть дому певковими дошками. 16 І він збудував на двадцять ліктів від краю дому, одна сторона від підлоги до бальок, і зробив від давіра до святого святих. 17 І храм мав сорок ліктів перед лицем давіра 19 посеред дому всередині, щоб там поставити кивот господнього завіту. 20 Двадцять ліктів довжина і двадцять ліктів широта і двадцять ліктів його висота, і він покрив його золотом довкруги. І він зробив жертівник 21 напроти давіра і позолотив його золотом. 22 І він позолотив цілий дім золотом до кінця всього дому. 23 І він зробив в давірі два херувими десяти ліктів величини на міру. 24 І пять ліктів крило в одного херувима і пять ліктів його друге крило, десять ліктів від кінця його крила до кінця його крила. 25 Так і другий херувим, однієї міри, одна міра в обох. 26 І висота одного херувима десять ліктів, так і другого херувима. 27 І оба херувими посеред внутрішнього дому. І простягнули свої крила, і доторкалося одне крило до стіни, і (друге) крило доторкалося до другої стіни, і їхні крила, що посеред дому, доторкалися крило до крила. 28 І він позолотив херувимів золотом. 29 І всі стіни дому довкруги він вирізьбив різцем, різьбами херувимів і пальм, всередині і зі зовні. 30 І долівку дому всередині і зі зовні обложив золотом. 31 І дверям давіра зробив двері з дерева юніпера і одвірки пятикутні і двоє дверей 32 з певкового дерева і вирізьблені на них різьблення херувимів і пальм і відкрите листя і обложив золотом і поклав золото на херувимів і на пальми 33 і так вчинив з дверима храму, одвірки з дерева юніпера, чотирикутні двори. 34 І в обох дверях дерево певкове: дві часті одним дверям і їхні завіси, і дві другим дверям і завіси, що відкривалися. 35 (Були) вирізьблені херувими і пальми і відкрите листя і (були) обложені золотом, що покладене на різьбі. 36 І він збудував зовнішній притвір: три ряди нетесаних, і ряд тесаного кедру довкруги. 36 І він збудував заслону притвору дому, що напроти лица храму. 7,1 І цар Соломон післав і взяв Хірама з Тиру, 2 сина жінки вдовиці, і він з племені Нефталіма, і його батько чоловік тирський, коваль міді і повний художности і знання і розуму, щоб чинити всяке діло в міді. І його приведено до царя Соломона і він зробив всі діла. 3 І вилив два стовпи для притвору дому, вісімнадцять ліктів висота стовпа, і обвід чотирнадцять ліктів довкруги нього, і товщина стовпа: чотири пальці порожнеча, так і другий стовп. 4 І він зробив два капітелі вилиті з міді, щоб покласти на вершках стовпів. Пять ліктів висота одного капітелю, і пять ліктів висота другого капітелю. 5 І він зробив дві сіті, щоб покрити капітелі стовпів, і сіть одному капітелеві, і сіть другому капітелеві. 6 І висяче діло, два ряди мідяних мережаних гранатових плодів, висяче діло, ряд над рядом. І так зробив з другим капітелем. 7 І він поставив стовпи в притворі храму. І поставив один стовп і назвав його імя Яхум, і поставив другий

стовп і назвав його імя Вааз. 8 І на верху стовпів напроти притвору діло лелії на чотири лікті. 9 І кліть над обома стовпами, і над сторонами покриття в ширину кліті. 10 І він зробив море десять ліктів від його краю до його краю, довкруги округле. Пять ліктів його висота, і обвід тридцять три лікт довкруги нього. 11 І підпори під його обводом довкруги окружали його, десять ліктів довкруги, щоб держати море. 12 І край його наче діло краю чаші, квіт лелії, і його грубина в долоню. 13 І під морем дванадцять волів, три дивляться на північ, і три дивляться на море (захід) і три дивляться на південь, і три дивляться на схід, і всі зади до дому (до середини), і над ними море. 14 І він зробив десять мідяних мехонотів. Пять ліктів довжна одного мехонота, і чотири лікті його широта, і шість ліктів його висота. 15 І це діло мехонотів, злучені вони з собою, і злучені з виступами. 16 І на їхніх злуках між виступами леви і воли і херувими, і на виступах так само. І над і під левами і волами місця, висяче діло. 17 І чотири мідяні кола в одного мехонота, і мідяні підстави, і в них чотири сторони, рамена під вмивальницями. 18 І руки в колесах в мехоноті, і висота одного колеса лікоть і пів. 19 І виріб коліс - виріб коліс колісниць. Їхні руки і їхні рамена і їхні речі, все лите. 20 Чотири рамена на чотирьох рогах одного мехонота, його рамена з мехонота. 21 І на верху мехонота пів ліктя величина, округлий круг на голові мехонота, і верх його рук і його злуки, і відкритим було на верху його рук. 22 І його злуки херувими і леви і стоячі пальми, що були всі напроти свого лица всередині і довкруги. 23 Так він зробив всіх десять мехонотів, всіх за одним порядком і однією мірою. 24 І він зробив десять мідяних умивальниць, з яких кожна умивальниця вміщала сорок мір, одна умивальниця на одному мехоноті з десятих мехонотів. 25 І він поклав десять мехонотів, пять з правого боку по стороні дому і пять з лівого боку по стороні дому і море з боку дому, з права, до сходу, від північної сторони. 26 І зробив Хірам баняки і пательні і посудини, і закінчив Хірам чинити всі діла, які зробив для царя Соломона в Господньому домі: 27 Два стовпи і дві плетінки стовпів на капітелях стовпів, і дві сіті, щоб покрити обі плетінки різбленого, що є на стовпах, 28 чотириста гранатових овочів на обох сітях, два ряди гранатових овочів на одній сіті, щоб покрити обі плетінки на обох стовпах, 29 і десять мехонотів і десять умивальниць на мехоноті, 30 і одне море, і дванадцять волів під морем, 31 і баняки і пательні і миски і весь посуд, який зробив Хірам для царя Соломона, для господнього дому. І сорок стовпів і вісім дому царя і господнього дому. Всі діла, які зробив Хірам для царя, вповні мідяні. 32 Не було міри міді, з якої він зробив всі ці діла, (було) дуже багато. Не було кінця мірі міді. 33 Цар вилив їх в околиці Йордану, в товстій землі між Сокхотом і між Сірою. 34 І цар Соломон дав посуд, який зробив, до господнього дому, золотий жертівник і золоту трапезу, на якому хліби предложення, і свічники, 35 пять з права і пять з ліва перед лицем давіра, золоті, злучені, і світила і світильники і золоті посудини 36 і переддверя і цвяхи і миски і полумиски і золоті кадильниці, з чистого золота, і дверцята дверей внутрішнього дому, святого святих, і золоті двері дому храму. 37 І завершено всяке діло господнього дому, яке зробив Соломон. І вніс Соломон святощі Давида свого батька і всі святощі Соломона. Срібло і золото і посуд він дав до скарбниць господнього дому.

38 І Соломон збудував свій дім за тринадцять літ. 39 І збудував дім з ливанського лісу, сто ліктів його довжина і тридцять ліктів його висота, і п'ятдесят ліктів його

широта, і з трьох рядів кедрових стовпів, і на стовпах кедрові рамена. 40 І він збудував дім вгорі на боках стовпів, і число стовпів сорок п'ять, п'ятнадцять рядів. 41 І (були) три покої і потрійні приміщення напроти приміщення. 42 І всі двері і приміщення чотирикутні, зроблені як кімнати, і потрійні від дверей до дверей. 43 І (він зробив) притвір стовпів на п'ятдесят ліктів довжини і на тридцять ширини, злучені притвором спереду, і стовпи і груба балька спереду до притворів. 44 І притвір престолів, де там судить, притвір суду. 45 І дім йому, де там житиме, одна зала, що лучиться з цими, за цим ділом. І дім дочки Фараона, яку взяв Соломон, за цим притвором. 46 Це все (було) з дорогоцінного каміння різьблене на відстанні всередині, і від основи аж до даху, і надворі до великої залі 47 основаної на великому дорогоцінному камінні, каменях десяти ліктів і восьми ліктів, 48 і зверху дорогоцінним (камінням), за мірою вибраного (каменя), і кедрами. 49 Довкруги великої залі (були) три ряди тесаного каменя і ряд різьбленого кедру. 50 І Соломон завершив весь свій дім.

8,1 І сталося, що коли по двадцятьох роках Соломон закінчив будувати Господний дім і свій дім, тоді цар Соломон зібрав всіх старшин Ізраїля в Сіоні, щоб принести кивот господнього завіту з міста Давида, [це Сіон], 2 в місяці Атанін. 3 І взяли священники кивот 4 і шатро свідчення і весь святий посуд, що в шатрі свідчення, 5 і цар і весь Ізраїль перед кивотом жертвували овець і волів без числа. 6 І священники вносять кивот на своє місце, до давіра дому, до святого святих, під крила херувимів. 7 Бо (були) херувими з розпростертими крилами над місцем кивота, і херувими покрили кивот і його святощі згори, 8 і виставали священні (носила), і визирали кінці священних (носил) з святого поза давір і назовні (їх) не було видно. 9 В кивоті не було (нічого) за винятком двох камянних таблиць, таблиць завіту, які туди поклав Мойсей на Хориві, які заповів Господь з ізраїльськими синами коли вони виходили з єгипетської землі. 10 І сталося, як священники вийшли з святого, і хмара покрила дім. 11 І священники не змогли стояти служити через присутність хмари, бо Господня слава наповнила дім. 14 І цар повернув своє лице, і цар поблагословив весь Ізраїль, і весь збір Ізраїля стояв. 15 І (він) сказав: Благословенний сьогодні Господь Бог Ізраїля, який мовив своїми устами про Давида мого батька і виповнив своїми руками, кажучи: 16 Від дня, в якому Я вивів мій нарід Ізраїля з Єгипту, Я не вибрав міста в одному з скипетрів Ізраїля, щоб збудувати дім, щоб там було моє ім'я. І Я вибрав Єрусалим, щоб там було моє ім'я, і Я вибрав Давида, щоб був над моїм народом - Ізраїлем. 17 І впало на серце мого батька Давида збудувати дім імені Господа Бога Ізраїля. 18 І сказав Господь до Давида мого батька: Томущо впало на твоє серце збудувати дім моєму імені, добре вчинив ти, що (це) впало на твоє серце. 19 Лиш не ти збудуєш дім, але твій син, що вийшов з твоїх боків, цей збудує дім моєму імені. 20 І Господь виповнив своє слово, яке сказав, і поставив (мене) на місце Давида мого батька і я сів на престолі Ізраїля, так як Господь сказав, і я збудував дім імені Господа Бога Ізраїля. 21 І я поставив там місце для кивота, в якому там є Господний завіт, який заповів Господь з нашими батьками коли Він їх виводив з єгипетської землі. 22 І встав Соломон перед лицем господнього жертівника перед всім збором Ізраїля і підняв свої руки до неба 23 і сказав: Господи Боже Ізраїля, немає Бога, як Ти, на небі вгорі і на землі вдолі, що зберігає завіт і милосердя з твоїм рабом, що ходить перед тобою в усім своїм серці, 24 що Ти зберіг твому рабові Давидові, моєму

батькові, і сказав твоїми устами і Ти сповнив твоїми руками в цьому дні. 25 І тепер, Господи Боже Ізраїля, виповни твому рабові Давидові, моєму батькові, те, що Ти йому сказав, мовлячи: Не забракне тобі чоловіка перед моїм лицем, що сидить на престолі Ізраїля, якщо твої діти берегтимуть їхні дороги, щоб ходити переді Мною, так як ти ходив переді Мною. 26 І тепер, Господи Боже Ізраїля, хай буде завіреним твоє слово до Давида мого батька. 27 Бо чи дійсно Бог житиме з людьми на землі? Чи небо і небо небес не вистарчають Тобі, то як (вистарчатиме) цей дім, який я збудував твому імені? 28 І поглянь на мою молитву, Господи Боже Ізраїля, щоб вислухати молитву, якою твій раб молиться перед Тобою сьогодні до Тебе, 29 щоб твої очі були відкриті на цей дім в дні і в ночі, на місце, про яке Ти сказав: Моє імя там буде, щоб вислухати молитву, якою твій раб молиться на цьому місці в дні і в ночі. 30 І вислухаєш молитву твого раба і твого народу Ізраїля, якими помоляться на цьому місці, і Ти вислухаєш в місці твого перебування на небі і виповниш і будеш милосердним. 31 Чим лиш згрішить кожний проти свого ближнього, і якщо візьме на себе клятву, щоб поклястися, і піде і визнає перед лицем твого жертівника в цьому домі, 32 і Ти вислухай з неба і вчиниш, і судитимеш твій нарід Ізраїля, щоб засудити безбожного, дати його дорогу на його голову, і оправдати праведного, віддати йому за його праведністю. 33 Коли твій нарід Ізраїль впаде перед ворогами, бо згрішать проти Тебе, і повернуться і визнаються твому імені і помоляться і складуть молитву в цьому домі, 34 і Ти вислухаєш з неба і змилосердишся над гріхами твого народу Ізраїля і повернеш їх до землі, яку Ти дав їхнім батькам. 35 Коли здержиться небо і не буде дощу, бо згрішать проти Тебе, і помоляться до цього місця і визнання зроблять твому імені і відвернуться від їхніх гріхів, коли їх упокориш, 36 і вислухаєш з неба і змилосердишся над гріхами твого раба і твого народу Ізраїля, бо обявиш їм добру дорогу, щоб по ній ходити, і даси дощ на землю, яку Ти дав твому народові в насліддя. 37 Якщо буде голод, якщо буде смерть, бо буде запалена (земля), якщо буде саранча, іржа, і якщо його гнобитиме його ворог в одному з його міст, все, що трапиться, всякий біль, 38 всяку молитву, всяке благання, якщо буде в якійсь людині, як тільки пізнає кожний біль свого серця і підніме свої руки до цього дому, 39 і Ти вислухаєш з неба з твого готового поселення і милосердним будь і зробиш і даси чоловікові за його дорогами, так як Ти знаєш його серце, бо Ти одинокий знаєш серце всіх людських синів, 40 щоб Тебе боялися всі дні, які вони живуть на землі, яку Ти дав нашим батькам. 41 І чужинцеві, який не є з твого народу, 42 і (як) прийдуть і помоляться на цьому місці, 43 і Ти вислухаєш з неба з твого готового поселення і зробиш за всім, про що покличе до Тебе чужинець, щоб всі народи пізнали твоє імя і боялися Тебе, так як твій нарід Ізраїля, і пізнають, що твоє імя прикличеться на дім цей, який Я збудував. 44 Бо твій нарід вийде на війну проти своїх ворогів дорогою, якою їх попроведиш, і помоляться господним іменем в напрямі міста, якого я виберу, і дому, який я збудував твому імені. 45 І вислухай з неба їхнє благання і їхню молитву і зробиш їм належне. 46 Коли згрішать проти Тебе, бо немає людини, яка не згрішить, і відведеш їх і видаси їх перед ворогами і візьмуть їх в полон ті, що беруть в полон, до землі далеко і близько, 47 і повернуть свої серця в землю, куди там переселилися, і повернуться і помоляться до Тебе в землі їхнього переселення, кажучи: Ми згрішили, ми були беззаконні ми були неправедні. 48 І повернуться до Тебе усім їхнім серцем і всією їхньою душею в землі їхніх ворогів, куди Ти їх

перевів, і помоляться до Тебе в напрямі їхньої землі, яку Ти дав їхнім батькам, міста, яке Ти вибрав, і дому, який я збудував твою імені, 49 і вислухаєш з неба, з твого готового поселення, 50 і змилосердишся над їхніми неправдами, якими згрішили проти Тебе, і над всіма їхніми проступками, якими переступили проти Тебе, і даси їм згідно з милосердям перед тими, що їх полонять, і милосердними будуть до них. 51 Бо (вони) твій нарід і твоє насліддя, яких Ти вивів з єгипетської землі з посеред залізної печі. 52 І твої уха і твої очі будуть відкриті до молитви твого раба і до молитви твого народу Ізраїля, щоб вислухати його в усьому, в чому Тебе прикличуть, 53 бо Ти їх Собі відлучив в насліддя з усіх народів землі, так як Ти сказав рукою твого раба Мойсея, коли Ти виводив наших батьків з єгипетської землі, Господи, Господи. 53 Тоді сказав Соломон про дім, як закінчив його будувати: Сонце появив на небі. Господь сказав, що мешкатиме в темряві: Збудуй мій дім, Мені прекрасний дім, щоб жити в новому. Чи не ось це записано в книзі пісні? 54 І сталося як Соломон закінчив молитися до Господа усю молитву і це благання, і він встав з перед лиця господнього жертівника, (після того) як клякнув на свої коліна, і підняв свої руки до неба. 55 І він встав і поблагословив весь збір Ізраїля великим голосом, кажучи: 56 Благословенний Господь сьогодні, який дав спочинок його народові - Ізраїлеві згідно з усім, що сказав. Не відпало ні одне слово з усіх його добрих слів, які сказав рукою свого раба Мойсея. 57 Хай буде з нами Господь Бог наш, так як був з нашими батьками. Хай не оставить нас, ані не відвернеться від нас, 58 щоб наші серця звернені були до Нього, щоб ми ходили в усіх його дорогах і зберігати всі його заповіді і його приписи, які Він заповів нашим батькам. 59 І хай ці слова, якими я помолвився перед Господом Богом нашим, наближаться до Господа Бога нашого, щоб в день і вночі чинити праведне для твого раба і праведне для твого народу Ізраїля діло дня в його дні, 60 щоб всі народи землі пізнали, що Господь Бог, він є Бог, і немає більше (ніякого). 61 І наші серця хай будуть досконалі перед Господом Богом нашим, і щоб ми праведно ходили за його приписами і зберігали його заповіді так як цього дня. 62 І цар і всі сини Ізраїля принесли жертву перед Господом. 63 І цар Соломон приніс мирні жертви, які пожертвував Господеві, двадцять дві тисячі волів, і сто двадцять тисяч овець. І господний дім освятив цар і всі сини Ізраїля. 64 Того дня цар освятив середину двору, що перед лицем господнього дому, бо приніс там цілопалення і жертви і жир мирних (жертв), бо мідяний жертівник, що перед Господом, (був) малий, так що неможливо (було) принести (на ньому) цілопалення і мирні жертви. 65 І в тому дні зробив свято Соломон і з ним весь Ізраїль, великий збір від входу Імат а аж до ріки Єгипту, перед нашим Господом Богом в домі, який він збудував, сім днів їдючи і пючи і веселячись перед нашим Господом Богом. 66 І в осьмому дні він відіслав нарід і поблагословив його, і кожний відішов до своїх помешкань радіючи і з веселим серцем зза добра, яке Господь вчинив своєму рабові Давидові й Ізраїлеві його народові.

9,1 І сталося, як Соломон закінчив будувати господний дім і царський дім і всяке діло Соломона, яке забажав чинити, 2 і Господь вдруге з'явився Соломонові, так як з'явився в Гаваоні, 3 і сказав йому Господь: Я почув голос твоєї молитви і твого благання, яким Ти помолвився переді Мною. Я тобі зробив за всією твоєю молитвою, Я освятив цей дім, який ти збудував, щоб покласти там моє імя на віки, і там будуть мої очі і моє серце на всі дні. 4 І якщо ти ходитимеш переді Мною, так

як ходив твій батько Давид, в праведності серця і в простоті і чинитимеш згідно з усім, що Я йому заповів, і збережеш мої приписи і мої заповіді, 5 і Я підніму престіл твого царства над Ізраїлем на віки, так як Я сказав твому батькові Давидові, мовлячи: Не забракне тобі чоловіка провідника в Ізраїлі. 6 Якщо ж, відвертаючись, відвернетесь від Мене ви і ваші діти і не збережете моїх заповідей і моїх приписів, які Я дав Мойсеєві перед вами, і підете і послужите іншим богам і їм поклонитесь, 7 і викину Ізраїля з землі, яку Я їм дав, і цей дім, якого Я освятив моему імені, відкину з перед мого лица, і буде Ізраїль на знищення і на поголоску в усіх народах. 8 І (відносно) цього високого дому, кожний хто пройде через нього жахнеться і підвисне, і скажуть: Чому Господь так вчинив цій землі і цьому домові? 9 І скажуть: Томущо вони покинули свого Господа Бога, який вивів їхніх батьків з Єгипту з дому рабства, і натомість взяли чужих богів і їм поклонилися і їм послужили, через це Господь навів на них це зло. 9 Тоді Соломон привів дочку Фараона з міста Давида до свого дому, який збудував собі в тих днях. 10 (Під час) двадцяти літ, в яких Соломон будував два доми, господний дім і царський дім, 11 Хірам, цар Тиру, помагав Соломонові кедровим деревом і певковим деревом і золотом і всім чого він бажав. Тоді цар дав Хірамові двадцять міст в Галилейській землі. 12 І вийшов Хірам з Тиру і пішов до Галилеї, щоб побачити міста, які йому дав Соломон, і не вгодили йому. 13 І сказав: Що то за міста ці, які ти мені дав, брате? І назвав їх Границею аж до цього дня. 14 І Хірам приніс Соломонові сто двадцять талантів золота. 26 І за них зробив цар Соломон корабель в Газіонгавері, що було близько Елата, на гирлі останнього моря в землі Едома. 27 І післав Хірам в кораблі своїх слуг мужів мореплавців, що знали море, щоб плили ним з слугами Соломона. 28 І вони пішли до Софира і взяли звідти сто двадцять талантів золота і принесли цареві Соломонові.

10,1 І цариця Сави почула про імя Соломона і імя Господа і прийшла його випробувати запитами. 2 І прийшла до Єрусалиму з дуже великою силою, і верблюдами, що несли пахощі і дуже багато золота і дорогоцінного каменя, і ввійшла до Соломона і поговорила з ним про все, що було в її серці. 3 І сповістив їй Соломон всі її слова. Не було слова недогляненого царем, на яке не сповістив її. 4 І цариця Сави побачила всю мудрість Соломона і дім, який він збудував, 5 і їжу Соломона і престіл його слуг і поведінку його служачих і його одяг і його винарів і його цілопалення, яке приносив в господньому домі, і вийшла з себе. 6 І сказала до царя Соломона: Правдивим є слово, яке я в моїй землі почула про твоє слово і про твою мудрість. 7 І я не повірила сказаним мені, доки я не прийшла і не побачили мої очі, і ось те що мені сповістили, не є і половина, ти додав до цього добро понад всяку чутку, яку я почула в моїй землі. 8 Блаженні твої жінки, блаженні твої слуги, ці, що постійно стоять перед тобою, що чують всю твою мудрість. 9 Хай буде благословенний твій Господь Бог, який забажав тебе, щоб посадити тебе на троні Ізраїля. Томущо Господь полюбив Ізраїля, щоб закріпити на віки, і поставив тебе царем над ними, щоб чинити суд в справедливості і в їхніх судах. 10 І вона дала Соломонові сто двадцять талантів золота і дуже багато пахощів і дорогоцінного каменя. Не прийшло більше так багато таких пахощів, як ті, які дала цариця Сави цареві Соломонові. 11 [І корабель Хірама, що приносив золото з Суфіра, приніс дуже багато нетесаного дерева і дорогоцінного каміння. 12 І цар зробив з нетесаного дерева підпори господнього дому і дому царя і сопілки і гусли для

співаків. Таке нетесане дерево (більше) не прийшло до землі, ані ніде не зявилося аж до цього дня.] 13 І цар Соломон дав цариці Сави все, що вона забажала, що попросила, oprіч всього, що він їй дав рукою царя Соломона. І вона повернулася і пішла до своєї землі, вона і всі її слуги. 14 І вага золота принесеного Соломонові в одному році була шістсот шістдесят шість талантів золота, 15 oprіч податку підлеглих і купців і всіх царів, що на другому боці, і сатрапів землі. 16 І Соломон зробив триста золотих кованих списів триста золотих вкладено до одного списа; 17 і триста золотих кованих щитів, триста фунтів золота ввійшло до одного щита, і дав їх до дому з ливанського лісу. 18 І цар зробив великий престіл з слонової кості і позолотив його шляхетним золотом. 19 Шість ступенів (було) в троні, і релефи телят у троні зі заду нього і підпори для руки звідси і звідти при місці сидження, і два леви, що стояли при підпорах для руки, 20 і дванадцять левів, що стояли на шістьох сходах звідси і звідти. Не було такого в ніякому царстві. 21 І весь посуд для напиту в Соломона золотий, і вмивальниці золоті, весь посуд дому ливанського лісу обложений золотом, не було срібла, бо в днях Соломона воно не вважалося за щось. 22 Бо в царя (був) тарсійський корабель в морі з кораблями Хірама. Раз на три роки приходив до царя корабель з Тарсіса з золотом і сріблом і шліфованим і січеним камінням. 22 Це було діло припасів, які приніс цар Соломон, щоб збудувати господний дім і дім царя і мур Єрусалиму і замок, щоб скріпити укріплення міста Давида і Ассура і Магдана і Газера і Веторона Горішнього і Єтермата і всі міста колісниць і всі міста коней і діла Соломона, які чинив, щоб збудувати в Єрусалимі і в усій землі, щоб не володів ним 22 весь нарід, що остався з хеттеїв і аморреїв і ферезеїв і хананеїв і евеїв і євусеїв і гергесеїв, що не були з синів Ізраїля, з їхніх дітей, що осталися з ними в землі, яких сини Ізраїля не могли вигубити, і привів їх Соломон в дань аж до цього дня. 22 І синів Ізраїля Соломон не дав на діла, бо вони були військові мужі і його слугами і старшинами над його колісницями і його кіньми. 23 І Соломон став великий багатством і мудрістю понад усіх царів землі. 24 І всі царі землі шукали лиця Соломона, щоб почути його мудрість, яку поклав Господь в його серце. 25 І вони несли кожний свої дари, золотий посуд і одіж, стакт і пахощі і коней і ослів, з року до року. 26 І в Соломона були чотири тисячі кобил для колісниць і дванадцять тисяч коней, і він поставив їх в містах колісниць і в Єрусалимі з царем. 26 І він був володарем всіх царів від ріки і аж до землі чужинців і аж до границь Єгипту. 27 І цар в Єрусалимі зробив золото і срібло наче каміння, і кедри зробив наче сикомори, що їх в рівнині безліч. 28 І вершники Соломона приходили з Єгипту і з Текуї, купці царя брали з Текуї за ціну. 29 І те, що виходило з Єгипту, колесниці за сто срібняків і кінь за п'ятдесят срібняків. І так для всіх царів Хеттіїна і царів Сирії приходили морем.

11,1 І цар Соломон любив жінок. І було в нього сімсот жінок і триста наложниць. І він взяв жінок - чужинок, і дочку Фараона, моавіток, амманіток, сирійок і ідумейок, хеттейок і аморрейок, 2 з народів, з яких Господь заборонив ізраїльським синам (брати): Не ввійдете до них, і вони не ввійдуть до вас, щоб вони не відвернули ваших сердець за їхніми ідолами. До них пристав Соломон, щоб їх полюбити. 4 І сталося, що в часі старості Соломона, і відвернули жінки - чужинки серце його в слід за їхніми богами і його серце не було досконале з його Господом Богом, так як серце Давида його батька. 5 Тоді Соломон збудував високі місця Хамосові, ідоліві Моава, і їхньому цареві ідоліві синів Аммона, 6 і Астарті, огиді

Сидонян, 7 і так зробив для всіх своїх жінок чужинок, приносячи ладан і жертвуючи їхнім ідолам. 8 І Соломон вчинив погане перед Господом, не пішов за Господом, як Давид його батько. 9 І Господь розгнівався на Соломона, бо він відвернув своє серце від Господа Бога Ізраїля, який йому двічі з'явився, 10 і заповів йому про це слово, щоб ніколи він не пішов за іншими богами і зберігав, (і) чинив те, що йому заповів Господь Бог. 11 І сказав Господь до Соломона: Томущо це з тобою сталося і ти не зберіг моїх заповідей і мої приписи, які Я тобі заповів, розриваючи, вирву твоє царство з твоєї руки і дам його твому рабові. 12 Тільки не вчиню цього в твоїх днях через Давида твого батька. З руки твого сина візьму його. 13 Тільки не візьму ціле царство, дам твому синові один скипетр через Давида мого раба і через Єрусалим, місто яке Я вибрав. 14 І підняв Господь Соломонові сатану - Адера Ідумейця і Есрома сина Еліядая, що в Раемматі Адразара царя Суви, його пана. І зібралися до нього мужі, і був проводарем змови і забрав Дамаск. І були сатаною для Ізраїля всі дні Соломона. І Адер Ідумей з царського насіння в Ідумеї. 15 І сталося коли Давид вигублював Едома, коли ішов Йоав вождь війська ховати побитих, вибили всіх чоловічого роду в Ідумеї, 16 бо Йоав і весь Ізраїль сидів там в Ідумеї шість місяців, доки не вигубив кожного з чоловічого роду в Ідумеї. 17 І втік Адер, він і з ним всі мужі Ідумейці зі слуг його батька, і Адер - мала дитина, і вони ввійшли до Єгипту. 18 І встають мужі з міста Мадіяма і приходять до Фарану і беруть з собою мужів і приходять до Фараона царя Єгипту, і ввійшов Адер до Фараона, і він дав йому дім і приписав йому хліби. 19 І знайшов Адер велику ласку перед Фараоном, і він дав йому за жінку сестру його жінки, старшу сестру Текеміні. 20 І сестра Текеміні породила йому Адерові Ганивата її сина, і вигодувала його Текеміна посеред синів Фараона, і Ганиват був серед синів Фараона. 21 І в Єгипті Адер почув, що Давид заснув з його батьками, і що помер Йоав вождь війська. І сказав Адер до Фараона: Відпусти мене і повернися до моєї землі. 22 І сказав Фараон Адерові: В чому тобі нестача в мене, що ось ти бажаєш відійти до твоєї землі? І сказав йому Адер: Але, відпускаючи, відпустиш мене. І Адер повернувся до своєї землі. 25 Це зло, яке вчинив Адер: І він сильно розгнівався на Ізраїля і зацарював в землі Едома. 26 І Єровоам син Навата ефратій з Саріри, син жінки вдовиці, (був) рабом Соломона. 27 І це справа, як він підняв руки на царя Соломона. Він збудував замок, замкнув оборонні мури міста Давида свого батька, 28 і чоловік Єровоам (був) сильний кріпостю, і Соломон побачив мужа, що він є чоловіком діловитим, і наставив його над данями дому Йосифа. 29 І сталося в тому часі і Єровоам вийшов з Єрусалиму, і в дорозі знайшов його Ахія Силоніт, пророк, і звернув його з дороги. І Ахія (був) зодягнений в новий плащ, і оба (були) в долині. 30 І взяв Ахія свій новий плащ, що на ньому, і роздер його на дванадцять шматків, 31 і сказав Єровоамові: Візьми собі десять роздертих частей, бо так говорить Господь Бог Ізраїля: Ось Я розірву царство з руки Соломона і дам тобі десять скипетрів 32 і два скипетри будуть в нього через мого раба Давида і через Єрусалим місто, яке Я вибрав з усіх племен Ізраїля, 33 томущо він Мене оставив і приніс (жертву) Астарті, огиді Сидонян, і Хамосові і ідолам Моава і їхньому цареві, огиді синів Аммона, і не пішов моїми дорогами, щоб чинити правильне переді Мною, так як Давид його батько. 34 І не заберу з його руки ціле царство, томущо, стаючи до бою, стану до бою з ним всі дні його життя, через Давида мого раба, якого Я вибрав. 35 І заберу царство з руки його сина і дам тобі десять

скипетрів, 36 а його синові дам два скипетри, щоб було переді Мною всі дні місце для мого раба Давида в місті Єрусалимі, який Я собі вибрав, щоб там покласти моє ім'я. 37 І візьму тебе і царюватимеш в тому, що забажає твоя душа, і ти будеш царем над Ізраїлем. 38 І буде, що коли зберігатимеш все, що тобі заповідаю, і підеш моїми дорогами і вчиниш те, що миле переді Мною, щоб зберігати мої заповіді і мої приписи, так як вчинив Давид мій раб, і буду з тобою, і збудую тобі вірний дім, так як Я збудував Давидові. 40 І шукав Соломон убити Єровоама, і він встав і втік до Єгипту до Сусакіма царя Єгипту і був в Єгипті аж доки не помер Соломон. 41 І остали слова Соломона і все, що він вчинив, і вся його мудрість, чи ось це не записане в книзі слів Соломона? 42 І дні, які царював Соломон в Єрусалимі, (були) сорок літ. 43 І заснув Соломон з своїми батьками, і поховали його в місті Давида його батька. І сталося, що як почув Єровоам син Навата, як він ще був в Єгипті, бо втік з перед лиця Соломона і сидів в Єгипті, прямує і приходить до свого міста до землі Саріри, що в горі Ефраїма. І цар Соломон заснув зі своїми батьками, і зацарював Ровоам його син замість нього.

12,1 І йде цар Ровоам до Сікіми, бо весь Ізраїль прийшов до Сікіми, щоб поставити його царем. 3 І сказав нарід до царя Ровоама, мовлячи: 4 Твій батько зробив наше ярмо тяжким, і ти тепер облегли рабство твого батька від тягару і від його тяжкого ярма, яке він наклав на нас, і тобі служитимемо. 5 І він сказав до них: Відійдіть на три дні і повернетесь до мене. І відійшли. 6 І сповістив цар старшинам, які стояли перед його батьком Соломоном, ще як він жив, кажучи: Як ви радите? І (яке) слово відповім цьому народові? 7 І сказали йому, мовлячи: Якщо в цьому дні будеш рабом цьому народові і послужиш їм і скажеш їм добрі слова, і вони будуть тобі рабами на всі дні. 8 І він оставив раду старшин, яку йому порадили, і вчинив раду з слугами вигодованими з ним, що стояли перед його лицем, 9 і сказав їм: Що це ви радите, і що відповім цьому народові, що заговорив до мене, кажучи: Облегли ярмо, яке твій батько поклав на нас. 10 І сказали до нього слуги вигодовані з ним, що стояли перед його лицем, мовлячи: Це скажеш цьому народові, що говорив до тебе, мовлячи: Тяжким зробив твій батько наше ярмо і ти тепер облегли нам; так скажеш їм: Мій мізинець грубший від бедр мого батька. 11 І тепер мій батько наклав на вас тяжке ярмо і я додам до вашого ярма, мій батько карав вас бичами, а я каратиму вас скорпіонами. 12 І прийшов весь Ізраїль до царя Ровоама в третьому дні, так як цар сказав їм, мовлячи: Поверніться до мене в третій день. 13 І цар відповів народові жорстко, і Ровоам відкинув пораду старшин, яку йому порадили, 14 і промовив до них за порадою слуг, що казали: Мій батько зробив ваше ярмо тяжким і я додам до вашого ярма, мій батько карав вас бичами і я вас покараю скорпіонами. 15 І не послухався цар народу, бо зміна була від Господа, щоб збулося його слово, яке Він промовив рукою Ахія Силоніта про Єровоама сина Навата. 16 І весь Ізраїль побачив, що цар їх не послухав, і відповів нарід цареві, кажучи: Яка нам часть в Давиді, і немає нам насліддя в сині Єссея. Відійди, Ізраїле, до твоїх помешкань. Тепер, Давиде, паси твій дім. Й Ізраїль відійшов до своїх помешкань. 18 І цар післав Адонірама, що (був) над даниною, і весь Ізраїль побив його камінням і (він) помер. І цар Ровоам поспішився піти, щоб втекти до Єрусалиму. 19 Й Ізраїль відступив від дому Давида аж до цього дня. 20 І сталося, як весь Ізраїль почув що повернувся Єровоам з Єгипту, і післали і покликали його до збору і поставили його царем над Ізраїлем. І за домом Давида не було нікого

іншого за вийнятком скипетра Юди і Веніямина. 21 І Ровоам ввійшов до Єрусалиму і зібрав збір Юди і скипетр Веніямина, сто двадцять тисяч молодців, що чинять війну, щоб воювати з домом Ізраїля, щоб повернути царство Ровоамові синові Соломона. 22 І було Господнє слово до Самея, чоловіка божого, кажучи: 23 Скажи Ровоамові, синові Соломона, цареві Юди, і до всього дому Юди і Веніямина і до осталого народу, кажучи: 24 Так говорить Господь: Не підете, ані не воюватимете з вашими братами синами Ізраїля. Хай кожний повернеться до свого дому, бо від мене збулося це слово. І послушали господнє слово і спинилися, щоб іти за господнім словом. 24a І цар Соломон спав з своїми батьками і (був) похований з своїми батьками в місті Давида. І зацарював Ровоам його син замість нього в Єрусалимі, будучи шістнадцяти літним сином, коли він зацарював. І дванадцять літ (він) царював в Єрусалимі, й ім'я його матері Наанана дочка Анана сина Нааса царя синів Аммона. І (він) зробив погане перед Господом і не пішов дорогою Давида свого батька.

24b І був чоловік з гори Ефраїма, раб Соломона, і його ім'я Єровоам, й ім'я його матері Саріра жінка розпусниця. І Соломон поставив його за володаря над податком дому Йосифа, і він збудував Соломонові Саріра, що в горі Ефраїма, і були в нього триста колісниць коней. Він збудував замок податками дому Ефраїма, він замкнув (мури) міста Давида і підносився на царство. 24c І Соломон шукав його вбити, і він злякався і втік до Сусакіма царя Єгипту і був з ним, аж доки не помер Соломон. 24d І почув Єровоам в Єгипті, що Соломон помер, і сказав до ух Сусакіма царя Єгипту, мовлячи: Відішли мене, і я відійду до моєї землі. І сказав йому Сусакім: Попроси будь яке прохання і тобі дам. 24e І Сусакім дав Єровоамові Ану старшу сестру своєї жінки Текеміні йому за жінку, вона була великою серед дочок царя і породила Єровоамові його сина Авію. 24f І сказав Єровоам до Сусакіма: Поправді відпусти мене і піду. І Єровоам вийшов з Єгипту і пішов до землі Саріри, що в горі Ефраїма. І збирається туди весь скипетр Ефраїма. І там Єровоам збудував замок. 24g І захворіла його дитина дуже сильною хворобою. І пішов Єровоам запитати про дитину. І сказав до своєї жінки Ани: Встань і йди, запитай Бога про дитину, чи житиме від своєї хвороби. 24h І був чоловік в Сило й ім'я його Ахія, і цей був син шістдесятилітний, і господнє слово (було) з ним. І сказав Єровоам до своєї жінки: Встань і візьми в твою руку хліби для божого чоловіка і паланиці для його дітей і виноград і посудину меду. 24i І встала жінка і взяла в свою руку хліби і дві паланиці і виноград і посудину меду для Ахії. І чоловік (був) старий, і його очі потемніли, так що він не бачив. 24k І вона встала з Саріри і йде, і сталося, як вона входила до міста до Ахії Силоніта, і сказав Ахія своєму слугі: Вийди ж на зустріч Ані жінці Єровоама і скажеш їй: Ввійди і не стій, бо так каже Господь: Погане я нашлю на тебе. 24l І ввійшла Ано до божого чоловіка, і Ахія сказав їй: Навіщо ти мені принесла хліби і паланиці і виноград і посудину меду? Так говорить Господь: Ось ти відійдеш від мене, і буде як ти входитимеш через двері до Саріри і твої служниці вийдуть тобі на зустріч і скажуть тобі: Дитина вмерла. 24m Бо так говорить Господь: Ось я вигублю в Єровоама кожного, що відливає об стіну, і мерці Єровоама, що будуть в місті, (їх) з'їдять пси, і мертвого, що в полі, з'їдять небесні птахи. І оплакуватимуть дитину: Горе, Господи, бо в ньому знайдено добре слово в Господі. 24n І пішла жінка, як почувла, і сталося, коли ввійшла до Саріри, і померла дитина і на зустріч вийшов крик. 24o І

Єровоам пішов до Сікіми, що в горі Ефраїма і зібрав там племена Ізраїля, і пішов туди Ровоам син Соломона. І було господне слово до Самеї Еламїта, кажучи: Візьми собі нову одіж, що не була у воді, і розідри її на дванадцять частей і даси Єровоамові і скажеш йому: Так каже Господь: Візьми собі десять частей, щоб зодягнутися. І взяв Єровоам. І сказав Самея: Так говорить Господь про десять племен Ізраїля. 24р І сказав нарід до Ровоама сина Соломона: Твій батько тяжким зробив своє ярмо на нас і тяжкою вчинив їжу свого столу. І тепер, якщо ти нам полегшиш, і тобі служитимемо. І сказав Ровоам до народу: Ще три дні і відповім вам слово. 24q І сказав Ровоам: Приведіть мені старшин, і пораджуся з ними, яке слово маю відповісти народові в третьому дні. І сказав Ровоам в їхні уха так як післав до нього нарід, і сказали старшини народу: Так сказав до тебе нарід. 24r І відкинув Ровоам їхню раду, і не вгодною була перед ним. І він післав і ввів вихованих з ним і сказав їм це: І нарід післав до мене це, кажучи. І сказали з ним виховані: Так скажеш до народу, мовлячи: Мій мізинець грубший від бедр мого батька. Мій батько бичував вас бичами, я ж пануватиму над вами скорпіонами. 24s І вгодило слово перед Ровоамом, і він відповів народові, так як йому порадили виховані з ним молодці. 24t І весь нарід як чоловік один промовив, кожний до свого ближнього, і всі закричали кажучи: Немає нам часті в Давиді, ані насліддя в сині Єссея. Ізраїле, до твоїх помешкань, бо цей чоловік не за володаря, ані за проводиря. 24u І розсипався весь нарід з Сікімів, і кожний пішов до своїх помешкань. І Ровоам скріпився і відійшов і пішов до своєї колісниці і ввійшов до Єрусалиму, і йдуть за ним весь скипетр Юди і весь скипетр Веніямина. 24x І сталося, як наставав (новий) рік, і Ровоам зібрав всіх мужів Юди і Веніямина і пішов воювати з Єровоамом до Сікіма. 24y І було господне слово до Самея, божого чоловіка, кажучи: Скажи Ровоамові цареві Юди і всьому домові Юди і Веніямина і останкові народу, кажучи: Так говорить Господь: Не підете, ані не воюватимете з вашими братами синами Ізраїля. Поверніться кожний до свого дому, бо від мене збулося це слово. 24z І послухались господнього слова і спинилися, щоб не йти, згідно з господнім словом. 25 І Єровоам збудував Сікіма, що в горі Ефраїма, і замешкав в ньому. І вийшов звідти і замешкав у Фануїлі. 26 І сказав Єровоам в своїм серці: Ось тепер царство повернеться до дому Давида, 27 якщо цей нарід піде до Єрусалиму, щоб приносити жертви в господнім домі, і серце народу повернеться до Господа і їхнього пана, до Ровоама царя Юди, і мене убють. 28 І цар зробив нараду і пішов і зробив дві золоті телиці і сказав народові: Хай досить буде вам ходити до Єрусалиму. Ось, Ізраїле, твої боги, що вивели тебе з єгипетської землі. 29 І поставив одну (теличку) в Ветилі і одну поставив в Дані. 30 І це слово було гріхом. І нарід ходив перед лице однієї аж до Дану. 31 І він зробив доми на високих і зробив священниками якусь часть народу, які не були з синів Левія. 32 І Єровоам зробив празник в осьмому місяці в п'ятнадцятому дні місяця за празником, що в землі Юди, і пішов до жертівника, який зробив в Ветилі, щоб принести жертву телицям, які зробив, і поставив в Ветилі священників для високих (місць), які зробив. 33 І він пішов до жертівника, який зробив, в осьмому місяці п'ятнадцятого дня в празник, який виготовив за своїм серцем, і зробив празник синам Ізраїля і пішов до жертівника, щоб принести жертву.

13,1 І ось з Юди прийшов божий чоловік за господнім словом до Ветилю, і Єровоам стояв при жертівникові, щоб принести жертву. 2 І той закликав до

жертівника господним словом і сказав: Жертівнику, жертівнику, так говорить Господь: Ось в домі Давида син народжується, його імя Йосія, і принесе в жертву на тобі священників високих (місць), що приносять на тобі жертву і спалить на тобі кості людей. 3 І в тому дні дав знак, кажучи: Це слово, яке сказав Господь, мовлячи: Ось розвалюється жертівник і пролиється жир, що на ньому. 4 І сталося, як цар Єровоам почув слова божого чоловіка сказані над жертівником, що в Ветилі, і цар простягнув свою руку від жертівника, кажучи: Схопіть його. І ось усохла його рука, яку простягнув проти нього, і він не міг повернути її до себе, 5 і розвалився жертівник, і пролився жир на жертівнику за знаком, який божий чоловік дав за господним словом. 6 І сказав цар Єровоам божому чоловікові: Помолися до лица твого Господа Бога, і хай повернеться до мене моя рука. І чоловік божий помолився до лица Господа, і рука царя повернулася до нього, і стала такою, як передше. 7 І сказав цар до божого чоловіка: Ввійди зі мною до дому і пообідай і дам тобі дари. 8 І сказав божий чоловік до царя: Якщо (й) даси мені половину твого дому, не ввійду з тобою, ані не їстиму хліб, ані не питиму води в цьому місці. 9 Бо так мені Господь заповів словом, кажучи: Не їстимеш хліба і не питимеш води і не повернешся дорогою, якою підеш. 10 І він пішов іншою дорогою і не повернувся дорогою, якою пішов до Ветилі.

11 І один старий пророк жив у Ветилі, і приходять його сини і розповідають йому всі діла, які зробив божий чоловік в тому дні в Ветилі, і слова, які сказав цареві. І повернули лице їхнього батька. 12 І сказав до них їхний батько, мовлячи: Якою дорогою пішов він, і йому показують його сини дорогу, якою пішов божий чоловік, що пішов з Юди. 13 І сказав його синам: Засідляйте мені осла, і засідляли йому осла, і він сів на нього, 14 і пішов за божим чоловіком і знайшов його як той сидів під дубом і сказав йому: Чи ти є божий чоловік, що прийшов з Юди? І сказав йому: Я. 15 І сказав йому: Іди зі мною і їж хліб. 16 І він сказав: Не можу повернутися з тобою, ані не їстиму хліба, ані не питиму води в цьому місці, 17 бо так мені Господь заповів словом, кажучи: Не зіси там хліба і не випеш там води і не повернешся дорогою, якою ти підеш. 18 І він сказав до нього: І я є пророком, так як ти, і ангел промовив до мене господним словом, кажучи: Поверни його до себе, до твого дому, і хай їсть хліб і п'є воду, і він збрехав йому. 19 І він повернув його, і той зів хліб і випив воду в його домі. 20 І сталося, як вони сиділи при столі, і було господне слово до пророка, що його повернув, 21 і він сказав до божого чоловіка, що прийшов з Юди, мовлячи: Так говорить Господь: Томущо ти переступив господне слово і ти не зберіг заповіді, яку тобі заповів твій Господь Бог, 22 і повернувся і їв хліб і ти пив воду в цьому місці, про яке Я мовив до тебе кажучи: Не зіси хліба і не випеш води; твоє тіло не ввійде до гробу твоїх батьків. 23 І сталося після того як зіли хліб і попили води і засідляли йому осла, він і повернувся. 24 І він пішов, і в дорозі знайшов його лев і його забив, і його тіло було вкинене на дорозі, і осел стояв над ним, і лев стояв біля тіла. 25 І ось проходили мужі і побачили труп покинений на дорозі, і лева, що стояв біля мерця. І ввійшли і заговорили в місті, де в ньому жив старий пророк. 26 І почув той, що повернув його з дороги, і сказав: Це божий чоловік, який переступив господне слово. 28 І він пішов і знайшов його труп покинений в дорозі, і осла і льва, що стояв коло трупа, і лев не зів трупа божого чоловіка і не розірвав осла. 29 І взяв пророк труп божого чоловіка і поклав його на осла, і пророк повернув його до

міста, щоб його поховати 30 у своїм гробі. І оплакували його: Горе, брате. 31 І сталося після того, як його оплакали, і той сказав своїм синам, мовлячи: Коли помру, поховайте мене в цій гробниці, де в ній похований божий чоловік, покладіть мене при його костях, щоб мої кості спаслися з його кістьми. 32 Бо збудеться слово, яке сказав господним словом над вівтарем, що в Ветилі, і над високими домами, що в Самарії. 33 І після цього слова Єровоам не відвернувся від свого зла і повернувся і зробив з часті народу священників для високих (місць). Хто бажав він освячував його, і ставав священником на високих. 34 І це слово було на гріх домові Єровоама і на знищення і на зникнення з перед лица землі.

14,21 І Ровоам син Соломона зацарював над Юдою. Ровоам (був) син сорок один літний коли він зацарював і сімнадцять літ царював в місті Єрусалимі, який Господь вибрав з усіх племен Ізраїля, щоб там покласти його імя. І імя його матері Наама Амманітка. 22 І зробив Ровоам погане перед Господом і роздразнив Його в усьому, що вчинили його батьки, і в їхніх гріхах, якими згрішили, 23 і збудували собі високі (місця) і стовпи і гаї на кожному високому вершку і під кожним тінистим деревом. 24 І була змова в землі, і вони вчинили усі гидоти народів, яких Господь викинув з перед лица синів Ізраїля. 25 І сталося, в п'ятому році царювання Ровоама прийшов Сусакім єгипетський цар проти Єрусалиму 26 і взяв всі скарби господнього дому і скарби дому царя і золоті щити, які Давид взяв з руки слуг Адраазара царя Суви і вніс їх до Єрусалиму, все забрав, (і) золоті щити. 27 І цар Ровоам зробив мідяні щити замість них. І поставили над ними володарів сторожі, що стерегли брами дому царя. 28 І сталося коли входив цар до господнього дому, і сторож їх носила і ставила їх до скарбниці сторожі. 29 І інші слова Ровоама і все, що він зробив, ось чи це не записане в книзі літопису царів Юди? 30 І була війна між Ровоамом і між Єровоамом всі дні. 31 І заснув Ровоам зі своїми батьками і був похований з його батьками в місті Давида, і замість нього зацарював його син Авія.

15,1 Й у вісімнадцятім році царювання Єровоама сина Навата над Юдою царює Авія син Ровоама, 2 і царював шість літ, і імя його матері Мааха дочка Авессалома. 3 І ходив у гріхах свого батька, які він вчинив перед ним, і його серце не було досконале з його Господом Богом так як серце Давида його батька. 4 Бо через Давида дав йому Господь останок, щоб поставити після нього його дітей і поставити Єрусалим, 5 оскільки Давид вчинив правильне перед Господом, не відхилився від усього, що Він йому заповів, всі дні свого життя. 7 І інші слова Авії і все, що він вчинив, чи ось це не записане в книзі літопису царів Юди? І була війна між Авією і між Єровоамом 8 і заснув Авія з своїми батьками в двадцять четвертому році Єровоама і похоронено його з його батьками в місті Давида, і замість нього царює його син Аса.

9 В двадцять четвертому році Єровоама царя Ізраїля царює Аса над Юдою 10 і царював в Єрусалимі сорок і один років, й імя його матері Ана дочка Авессалома. 11 І Аса зробив добре перед Господом, так як Давид його батько. 12 І усунув з землі гидоти і усунув всі звичаї, які завели його батьки. 13 І відставив свою матір Ану, щоб не володіла, оскільки зробила засідання в своїм гаї, і Аса вирубав її садки і спалив огнем в потоці Кедроні, 14 а високі (місця) не винищив. Тільки серце Аси було досконале з Господом всі його дні. 15 І він вніс стовпи його батька і вніс його стовпи до господнього дому, сріблі і золоті і посуд. 16 І була війна між Асою і між Ваасою царем Ізраїля всі дні. 17 І прийшов Вааса цар Ізраїля проти Юди і збудував

Раму, щоб не було того, хто входить і виходить в Аси царя Юди. 18 І Аса взяв те срібло і золото, що знайшлося в скарбницях дому царя, і дав їх до рук своїх слуг, і цар Аса післав їх до сина Адера, сина Тавереммана, сина Азіна, царя Сирії, що жив в Дамаску, кажучи: 19 Поклади завіт між мною і між тобою і між моїм батьком і твоїм батьком. Ось я тобі післав в дар срібло і золото, ходи знищ завіт твій з Ваасою царем Ізраїля, і він відійде від мене. 20 І вислухав син Адера царя Асу і післав воєвод своїх сил проти міст Ізраїля і побив Аїн і Дана і Авелмаа і весь Хезрат аж до всієї землі Нефталі. 21 І сталося як почув Вааса, і полишив будувати Раму і повернувся до Терси. 22 І цар Аса заповів всьому Юді в Енакімі, і приносять каміння Рами і її дерево, яким будовав Вааса, і ними цар Аса забудовав кожную гору Веніямина і варту. 23 І інші слова Аси і вся його сила, яку вчинив, ось чи це не є записане в книзі літопису царів Юди? Лише в часі своєї старості він заболів на свої ноги. 24 І заснув Аса і його поховано з його батьками в місті Давида, і замість нього царює його син Йосафат.

25 І Надав син Єровоама царює над Ізраїлем в другому році Аси царя Юди і царював над Ізраїлем два роки. 26 І він зробив погане перед Господом і пішов дорогою свого батька і за його гріхами, якими привів Ізраїль до гріха. 27 І зробив облогу на нього Вааса син Ахії, що над домом Велаана, і побив його в Гаватоні чужинців, і Надав і весь Ізраїль окружив Гаватон. 28 І забив його Вааса в третьому році Аси сина Авії царя Юди, і він зацарював. 29 І сталося, як зацарював, і побив дім Єровоама і не осталося з Єровоама нікого, що дише, доки не вигубив його за господним словом, яке сказав рукою свого раба Ахії Силоніта, 30 через гріхи Єровоама, який привів Ізраїль до гріха, і через його прогнівання, яким прогнівив Господа Бога Ізраїля. 31 І інші слова Надава і все, що він вчинив, ось чи це не є записане в книзі літопису царів Ізраїля?

33 І в третьому році Аси царя Юди царює над Ізраїлем Вааса син Ахії в Терсі двадцять чотири роки. 34 І він вчинив погане перед Господом і пішов дорогою Єровоама сина Навата і за його гріхами, якими привів Ізраїль до гріха. 16,1 І було Господнє слово рукою Ія сина Анія до Вааси. 2 Томущо Я тебе вивищив з землі і Я поставив тебе провідником над моїм народом Ізраїля і ти пішов дорогою Єровоама і ти привів до гріха мій нарід Ізраїль, щоб розгнівити Мене в їхніх глупотах, 3 ось Я підношу (ворогів) проти Вааси і проти його дому, і дам твій дім як дім Єровоама сина Навата. 4 Померлого з Вааси в місті поїдять пси, і його мерця на рівнині поїдять небесні птахи. 5 І інші слова Вааси і все, що він вчинив, і його сили, ось чи це не записане в книзі літопису царів Ізраїля? 6 І заснув Вааса з своїми батьками і його поховано в Терсі, і замість нього царює його син Іла в двадцятім році царя Аси. 7 І рукою Ія сина Ананія заговорив Господь проти Вааси і проти його дому (за) все зло, яке він вчинив перед Господом, щоб розгнівити його в ділах його рук, щоб бути за домом Єровоама, і щоб його побити.

8 І царював Іла син Вааса над Ізраїлем в Терсі два роки. 9 І повернувся проти нього Замврій володар половини кінноти, і він був в Терсі, пучи, упиваючись в домі Оси економа в Терсі. 10 І ввійшов Замврій і побив його і забив його і зацарював замість нього. 11 І сталося коли він зацарював, коли він сів на своїм престолі і побив увесь дім Вааси 12 за словом, яке Господь промовив проти дому Вааси до Ія пророка, 13 за всі гріхи Вааси і Іла його сина, бо до гріха довів Ізраїль,

щоб розгнівити Господа Бога Ізраїля їхніми глупостями. 14 І інші слова Ілі і все, що він зробив, ось чи це не записане в книзі літопису царів Ізраїля?

15 І царював Замврій сім днів в Терсі. І табір Ізраїля (був) над Гаваоном чужинців, 16 і в таборі зачув нарід тих, що говорили: Обернувся Замврій і побив царя. І в тому дні в таборі поставили царем над Ізраїлем Амврія володаря війська. 17 І пішов Амврій і з ним увесь Ізраїль з Гаватона і облягли Терсу. 18 І сталося як побачив Замврій, що його місто захоплене, і входить до внутрішньої часті царського дому і спалив огнем царський дім над собою і він помер 19 за свої гріхи, які вчинив, щоб робити зло перед Господом, ходити дорогою Єровоама сина Навата і в його гріхах, якими привів Ізраїля до гріха. 20 І інші слова Замврія і його змови, якими змовлявся, чи ось ці не записані в книзі літопису царів Ізраїля?

21 Тоді ділиться нарід Ізраїля. Половина народу є за Тамнієм сином Гоната, щоб зробити його царем, і половина народу є за Амврієм. 22 Нарід, що був за Амврієм, поборов нарід, що за Тамнієм сином Гоната, і помер Тамній і його брат Йорам в тому часі, і зацарював Амврій після Тамнія. 23 В тридцять першому році царя Аси царює Амврій над Ізраїлем дванадцять літ. Царює в Терсі шість літ 24 і вкупив Амврій гору Семерійську у Семира пана гори за два таланти срібла і забудував гору і назвав імя гори, яку забудував, іменем Семира пана гори: Саемир. 25 І Амврій зробив погане перед Господом і вчинив зло понад усіх, що були перед ним. 26 І пішов всією дорогою Єровоама сина Навата і в його гріхах, якими до гріха привів Ізраїль, щоб розгнівити Господа Бога Ізраїля в їхніх глупостах. 27 І інші слова Амврія і все, що він вчинив, і його сили, чи ось це не записане в книзі літопису царів Ізраїля? 28 І заснув Амврій з своїми батьками і його похоронено в Самарії, і замість нього царює його син Ахаав.

28 І в одинадцятому році Амврія царює Йосафат син Аси, він (був) тридцять п'ять літний коли зацарював, і двадцять п'ять літ царював в Єрусалимі, й імя його матері Газува дочка Селея. 28 І він пішов дорогою Аси свого батька і не звернув з неї, щоб чинити добро перед Господом. Тільки не винищив високі (місця), (ще) жервували в високих і приносили кадило. 28 І те, що вчинив Йосафат, і вся сила, яку вчинив, і з ким воював, чи ось це не записане в книзі літопису царів Юди? 28 І остале розпусти, які відбувалися в днях Аси його батька, він винищив з землі. 28 І не було царя в Сирії Насіва. 28 І цар Йосафат зробив корабель в Тарсісі, щоб піти до Софіра за золотом. І не пішов, бо корабель розбився в Газіонгавері. 28 Тоді сказав Цар Ізраїля до Йосафата: Пішлю моїх слуг і твоїх слуг в кораблі, і Йосафат не забажав. 28 І заснув Йосафат зі своїми батьками і поховано його з його батьками в місті Давида, і замість нього зацарював Йорам його син.

29 В другому році Йосафата царює Ахаав син Амврія. Царював в Самарії над Ізраїлем двадцять два роки. 30 І Ахаав зробив погане перед Господом, вчинив зло понад всіх, що перед ним. 31 І не було йому досить ходити в гріхах Єровоама сина Навата, і він взяв жінку Єзавелу дочку Єтеваала царя сидонців і пішов і послужив Ваалові і поклонився йому. 32 І поставив престіл Ваалові в домі його приносів, який збудував в Самарії, 33 і зробив Ахаав лісок, і додав Ахаав чинити розгнівання, щоб розгнівити свою душу, щоб бути вигубленим. Він вчинив зло понад всіх царів Ізраїля, що були перед ним.

34 В його днях Ахіл Ветиліт збудував Єрихон. За Авірона свого первородного поклав його основу і за Сегува свого наймолодшого поставив його браму за Господним словом, яке Він сказав рукою Ісуса сина Навина.

17,1 І сказав Ілія пророк Тесвіт з Тесвони Галаадської до Ахава: Хай живе Господь Бог сил, Бог Ізраїля, якому я стою перед ним, якщо буде в цьому році роса і дощ, але хіба що словом моїх уст. 2 І прийшло господне слово до Ілії: 3 Іди звідси на схід і сховайся при потоці Хоррат, що перед лицем Йордану. 4 І буде, що питимеш з потоку воду, і крукам заповідаю прогодувати тебе там. 5 І зробив Ілія за словом Господа і сів при потоці Хоррат перед лицем Йордану. 6 І круки приносили йому хліби вранці і мясо ввечорі, і з потоку він пив воду. 7 І сталося по днях і потік висох, бо не було дощу на землі. 8 І було господне слово до Ілії: 9 Встань і піди до Сарепти Сидонської. Ось Я заповів там жінці вдові тебе прогодувати. 10 І він встав і пішов до Сарепти до брам міста, і ось там жінка вдовиця збирала дерево. І закричав за нею Ілія і сказав їй: Принеси ж мені трохи води в збанку і випю. 11 І вона пішла взяти, і закричав за нею Ілія і сказав: Візьми ж мені кусень хліба в твою руку. 12 І сказала жінка: Хай живе Господь Бог твій, якщо є в мене хліб, але хіба лиш пригорща муки в відрі і трохи олії в посудині. І ось я збираю два полінця і ввійду і зроблю собі його і моїм дітям, і зімо і помремо. 13 І сказав до неї Ілія: Кріпися, ввійди і зроби за твоїм словом. Але зроби мені з того перше малу паланицю і винесеш мені, собі ж і твоїм дітям зробиш пізніше. 14 Бо так говорить Господь: Відро муки не зменшиться і посудина олії не змаліє аж до дня, коли Господь дасть дощ на землю. 15 І пішла жінка і зробила. І їв він і вона і її діти. 16 І відро муки не зменшилося і посудина олії не змаліла за Господним словом, яке Він сказав рукою Ілії. 17 І сталося після цього і захворів син жінки пані дому, і його хвороба була дуже сильна аж доки не забракло в ньому духа. 18 І вона сказала до Ілії: Що мені і тобі, чоловіче божий, чи ти ввійшов до мене, щоб згадати мої несправедливості і забити мого сина. 19 І сказав Ілія до жінки: Дай мені твого сина. І він взяв його з її лона і поніс його на горище, в якому він сидів, і поклав його на своє ліжко. 20 І закричав Ілія і сказав: Горе мені, Господи свідку вдови, в якій я живу з нею, ти зло вчинив, щоб забити її сина. 21 І він вдихнув тричі на дитину і покликав Господа і сказав: Господи, Боже мій, хай же повернеться душа цієї дитини до неї. 22 І сталося так, і закричала дитина. 23 І він повів її з горища до дому і її дав її матері. І сказав Ілія: Глянь, твій син живе. 24 І сказала жінка до Ілії: Ось я пізнала, що ти є божим чоловіком і господне слово в твоїх устах правдиве.

18,1 І сталося по багатьох днях і до Ілії було слово господне в третьому році, кажучи: Піди і зявися перед Ахаавом, і дам дощ на лице землі. 2 І пішов Ілія, щоб зявитися перед Ахаавом, і (був) сильний голод в Самарії. 3 І покликав Ахаав Авдія економа. [І Авдій дуже боявся Господа, 4 і сталося, коли Єзавеля била господних пророків і взяв Авдій сто мужів пророків і сховав їх по п'ятдесят в печері і прогодував їх хлібом і водою.] 5 І сказав Ахаав до Авдія: Ходи і пройдемо землю на джерела вод і на потоки, чи може не знайдемо зелені і прокормимо коней і ослів, і не будуть вигублені зі скота. 6 І розділили собі дорогу, щоб нею пройти. Ахаав сам пішов однією дорогою, і Авдій сам пішов іншою дорогою. 7 І був Авдій сам в дорозі і сам Ілія прийшов йому на зустріч. І Авдій поспішився і впав на своє лице і сказав: Чи ти є сам, мій пане Іліє? 8 І сказав йому Ілія: Я. Іди скажи твому панові: Ось Ілія. 9 І сказав Авдій: Чим я згрішив, що ти видаєш твого раба в руку Ахаава,

щоб мене убити? 10 Хай живе Господь Бог твій, якщо є нарід, чи царство, куди не післав мій пан тебе шукати, і сказали: Немає. І він спалив царство і його околиці, бо не знайшов тебе. 11 І тепер ти кажеш: Іди сповісти твому панові: Ось Ілія. 12 І буде коли я відійду від тебе, і господний дух забере тебе до землі, яку я не знаю, і ввійду сповістити Ахаавові, і він мене убіє. І твій раб боїться Господа від своєї молодості. 13 Чи не сповіщено тобі, моему панові, що я зробив коли Єзавела забивала господних пророків і я сховав сто мужів з господних пророків в печері по п'ятдесят і я (їх) годував хлібами і водою? 14 І тепер ти мені кажеш: Іди, скажи твому панові: Ось Ілія. І він мене заб'є. 15 І сказав Ілія: Хай живе Господь сил, перед яким я стою перед ним, що сьогодні перед ним покажуся. 16 І пішов Авдій на зустріч Ахаавові і сповістив йому. І вибіг Ахаав і пішов на зустріч Ілії. 17 І сталося, як Ахаав побачив Ілію, і сказав Ахаав до Ілії: Чи ти є той, що нищиш Ізраїля? 18 І сказав Ілія: Не я нищу Ізраїля, але тільки ти і дім твого батька тим, що ви оставили Господа Бога вашого і ти пішов за Ваалами. 19 І тепер пішли, збери до мене весь Ізраїль до гори Кармила, і чотиреста п'ятдесят безвстидних пророків і чотиреста пророків гаїв, що їдять зі столу Єзавелі. 20 І післав Ахаав до всього Ізраїля і зібрав всіх пророків до гори Кармил. 21 І прийшов до всіх Ілія і сказав їм Ілія: Аж доки ви кульгатимете на обі стопи? Якщо Господь є Бог, ідіть за ним. Якщо ж ним є Ваал, ідіть за ним. І нарід не відповів ні слова. 22 І сказав Ілія до народу: Я самотній остався господним пророком, і пророків Ваала чотиреста п'ятдесят мужів, і пророків гаїв - чотиреста. 23 Хай нам дадуть два воли, і хай вони виберуть собі одного і розтешуть на часті і покладуть на дрова і не підкладуть огонь, і я (так) зроблю з другим волом і не підкладу вогня. 24 І кричуть в ім'я ваших богів, і я кликатиму в ім'я мого Господа Бога, і Богом буде той, хто вислухає огнем. Цей Бог! І весь нарід відповів і сказав: Добре (те) слово, яке ти сказав. 25 І сказав Ілія безвстидним пророкам: Виберіть собі одне теля і зробіть ви перше, бо вас багато, і прикличте в ім'я вашого бога і не підкладайте огня. 26 І вони взяли теля і зробили і прикликували в ім'я Ваала з ранку аж до полудня і сказали: Вислухай нас, Ваале, вислухай нас. І не було голосу і не було вислухання, і пробігали по вівтарі, який зробили. 27 І було полудне і поглузував з них Ілія Тесвітянин і сказав: Прикликуйте гучним голосом, бо він є бог, може він задумався, і може він зайнятий і, може він спить, і встане. 28 І кликали гучним голосом і різалися за їхнім звичаєм мечами і ножами аж доки не виходила в них кров. 29 І пророкували аж доки не прийшов вечір. І сталося, як пришов час жертви, і не було голосу, і сказав Ілія Тесвітянин до огидних пророків, кажучи: Тепер перестаньте, і я зроблю моє цілопалення. І вони перестали і відійшли. 30 І сказав Ілія до народу: Приступіть до мене. І весь нарід приступив до нього. 31 І взяв Ілія дванадцять каменів за числом племен Ізраїля, як сказав до нього Господь, мовлячи: Ізраїль буде твоє ім'я. 32 І збудував з каміння в господне ім'я і вилікував розбитий жертівник і зробив море, що вмещало дві міри насіння довкруги жертівника 33 і наклав дрова на жертівнику, який зробив, і розрубав цілопалення на часті і поклав на дрова і поклав на жертівнику. 34 І сказав: Візьміть мені чотири відра води і полийте на цілопалення і на дрова. І зробили так. І сказав: Повторіть. І повторили. І сказав: Потроїть. І потроїли. 35 І переходила вода довкруги вівтаря, і море наповнилося води. 36 І закричав Ілія до неба і сказав: Господи Боже Авраама і Ісаака й Ізраїля, вислухай мене, Господи, вислухай мене сьогодні огнем, і весь цей нарід впізнає, що ти є

Господом Богом Ізраїля і я твій раб і через Тебе я зробив ці діла. 37 Вислухай мене, Господи, вислухай мене огнем, і хай цей нарід впізнає, що Ти є Господь Бог, і Ти повернув серце цього народу (за собою). 38 І з неба впав огонь від Господа і пожер цілопалення і дерево і каміння і землю і воду, що в морі, огонь вилизав. 39 І ввесь нарід впав на своє лице і сказали: Поправді Господь є Богом, він Бог. 40 І сказав Ілія до народу: Схопіть пророків Ваала, хай ніхто з них не спасеться. І схопили їх, і приводить їх Ілія до потоку Кісона і їх там він зарізав. 41 І сказав Ілія Ахаавові: Іди і їж і пий, бо голос ніг дощу. 42 І Ахаав пішов їсти і пити, й Ілія вийшов на Кармил і схилювався до землі і поклав своє лице поміж свої коліна. 43 І сказав своєму слугі: Іди і поглянь дорогою моря. І слуга поглянув і сказав: Немає нічого. І сказав Ілія: І ти повернися сім разів. І повернувся слуга сім разів. 44 І сталося, що сьомого разу і ось мала хмара, наче стопа людини, що несе воду. І сказав: Іди і скажи Ахаавові: Запряжи твою колісницю і зійди, щоб тебе не захопив дощ. 45 І сталося сюди і туди і небо затемнилося від хмар і вітру, і був великий дощ. І Ахаав плакав і йшов до Єзраела. 46 І господня рука (була) над Ілією і він підперезав свої стегна і біг перед Ахаавом аж до Єзраела.

19,1 І Ахаав сповістив своїй жінці Єзавелі все, що Ілія зробив, і як він мечем забив пророків. 2 І Єзавель післала до Ілії і сказала: Якщо ти є Ілія і я Єзавель, це хай мені зробить Бог і це додасть, бо завтра в цій годині покладу твою душу, так як душу одного з них. 3 І злякався Ілія і встав і пішов через свою душу і приходять до Вирсавії Юди і оставив там свого слугу. 4 І сам пішов до пустині дорогою дня і прийшов і сів під одним юніпером і просив про свою душу, щоб померти, і сказав: Доволі тепер, забери ж в мене мою душу, Господи, бо я не ліпший від моїх батьків. 5 І він ліг і там заснув під деревом, і ось хтось доторкнувся до нього і сказав йому: Встань і їж. 6 І поглянув Ілія, і ось при його голові пляцок з пшениці і посудина води. І він встав і поїв і попив, і повернувшись, заснув. 7 І вдруге повернувся господний ангел і доторкнувся до нього і сказав йому: Встань, їж, бо в тебе далека дорога. 8 І він встав і поїв і попив, і пішов в силі тієї їжі сорок днів і сорок ночей, аж до гори Хорива, 9 і ввійшов туди до печері і там замешкав. І ось до нього господне слово, і сказав: Чому ти тут, Іліє? 10 І сказав Ілія: Ревнуючи, заревнував я за Господом Вседержителем, бо ізраїльські сини тебе оставили, розвалили твої жертівники і твоїх пророків побили мечем, і остався я сам, і шукають душу мою, щоб її взяти. 11 І сказав: Вийди вранці і стань перед Господом на горі. Ось Господь перейде. І (буде) великий, сильний дух, що розкладає гори, і нищить каміння перед Господом, не в дусі Господь. І після духа трясіння, не в трясінні Господь. 12 І після трясіння огонь, не в огні Господь. І після огня голос легкого подиху, і там Господь. 13 І сталося як почув Ілія, і покрити своє лице своїм плащем і вийшов і став під печерою. І ось до нього голос, і сказав: Що тобі тут, Іліє? 14 І сказав Ілія: Ревнуючи, заревнував я за Господом Вседержителем, бо сини Ізраїля оставили твій завіт, знищили твої жертівники і твоїх пророків забили мечем, і я один остався, і шукають моєї душі, щоб її забрати. 15 І сказав Господь до нього: Іди, повернися твоєю дорогою і підеш дорогою пустині Дамаску і помажеш Азаїла на царя Сирії. І Ія сина Намессія помажеш на царя над Ізраїлем. І Елісея сина Сафата з Авелмаула помажеш на пророка замість себе. 17 І буде, що того, хто спасся від меча Азаїла забє Ія, і того, хто спасся від меча Ія, забє Елісей. 18 І оставиш в Ізраїлі сім тисяч мужів, всі коліна, які не схиляли коліна перед Ваалом, і всі уста, які йому не

поклонилися. 19 І він пішов звідти і знаходить Елісея сина Сафата, і він орав волами, дванадцятьма парами волів перед собою, і він сам між дванадцятьма, і прийшов до нього і накинув на нього свій плащ. 20 І Елісей оставив волів і побіг за Ілієм і сказав: Попрощаюся з моїм батьком і піду за тобою. І сказав Ілія: Повернися, бо я тобі вчинив. 21 І повернувся з поза нього і взяв пару волів і приніс в жертву і спік їх на знаряді волів і дав народові, і поїли. І встав і пішов за Ілієм і служив йому.

20,1 І був один виноградник в Навутея Єзраїліта при тоці Ахаава царя Самарії. 2 І сказав Ахаав до Навутея, мовлячи: Дай мені твій виноградник і буде мені на город ярини, бо він близько до мого дому, і дам тобі інший виноградник, кращий від нього. Якщо ж вгодить перед тобою, дам тобі срібло взамін за цей твій виноградник, і буде мені на город для ярини. 3 І сказав Навутей до Ахаава: Хай не буде мені перед моїм Богом, щоб я віддав тобі насліддя моїх батьків. 4 І дух Ахаава був засмучений, і він ліг на своє ліжко і його лице підупало і не їв хліба. 5 І ввійшла Єзавела його жінка до нього і заговорила до нього: Чому твій дух засмучений і ти не їси хліб? 6 І сказав до неї: Томущо я сказав до Навутея Єзраїліта, мовлячи: Дай мені твій виноградник за гроші, якщо ж бажаєш, дам тобі інший виноградник замість нього. І він сказав: Не дам тобі насліддя моїх батьків. 7 І сказала до нього Єзавель його жінка: Ти тепер так чиниш, царю Ізраїля? Встань, їж хліб і будь собі. Я дам тобі виноградник Навутея Єзраїліта. 8 І вона написала письмо в імені Ахаава і запечатала його печаттю і післала письмо до старшин і свобідних, що жили з Навутеєм. 9 І в письмі написано, кажучи: Постіть постом і посадіть Навутея перед народом. 10 І посадіть двох мужів, синів переступників, напроти нього, і хай засвідчать йому, кажучи: Він поблагословив Бога і царя. І хай виведуть його і закаменують його, 11 і хай помре. І зробили мужі його міста, старшини і свобідні, що жили в його місті, так як післала до них Єзавель, так як (було) написано в письмі, яке до них післала. 12 Назвали піст і Навутея посадили перед народом, 13 і прийшли два мужі, сини переступники, і сіли напроти нього, і засвідчили проти нього, кажучи: Ти поблагословив Бога і царя. І вивели його поза місто і закаменували його камінням, і він помер. 14 І післали до Єзавелі, мовлячи: Навутей закаменований і помер. 15 І сталося як почувла Єзавель, і сказала до Ахаава: Встань, унаслідуй виноградник Навутея Єзраїліта, який не дав тобі за гроші, бо в живих немає Навутея, бо помер. 16 І сталося як Ахаав почув, що помер Навутей Єзраїліт, і роздер свою одіж і зодягнувся в мішок. І сталося після цього і встав і пішов Ахаав до виноградника Навутея Єзраїліта, щоб його унаслідити. 17 І сказав Господь до Ілії Тесвітянина, мовлячи: 18 Встань і піди на зустріч Ахаавові цареві Ізраїля, що в Самарії. Ось він у винограднику Навутея, бо пішов туди його унаслідити. 19 І скажеш йому, мовлячи: Так говорить Господь: Оскільки ти забив і унаслідив, через це так говорить Господь: На кожному місці, де свині і пси полизали кров Навутея, там пси полижуть твою кров, і розпусниці поминуться в твоїй крові. 20 І сказав Ахаав до Ілії: Чи ти мене знайшов, мій вороже? І він сказав: Знайшов, томущо глупо ти себе продав, щоб чинити погане перед Господом, щоб його розгнівити. 21 Так каже Господь: Ось я наводжу на тебе зло і запалю за тобою і вигублю в Ахаава того, що відливає проти стіни, і замкненого і того, що остався в Ізраїлі. 22 І дам твій дім, як дім Єровоама сина Навата і як дім Вааса сина Ахія за розгнівання, яким ти розгнівив, і що ти довів до гріха Ізраїля. 23 І Господь, сказав

Єзавелі, мовлячи: Пси пожеруть її в твердині Єзраєла. 24 Мерця з Ахаава в місті поїдять пси, і його мерця на рівнині поїдять небесні птахи. 25 Лише глупий Ахаав, що продався, щоб чинити погане перед Господом, бо перевернула його Єзавеля його жінка. 26 І він став дуже мерзенним, щоб іти за мерзенностями, за всім, що вчинив Аморрей, якого Господь вигубив з перед лиця синів Ізраїля. 27 І як через слово розкався Ахаав перед лицем Господа, і пішов, плачучи, і роздер свою одіж і зодягнувся в мішок, по свому тілі, і попостив і зодягнувся в мішок в дні, в якому побив Навутея Єзраїліта, 28 і було господне слово рукою його раба Ілії про Ахаава, і сказав Господь: 29 Чи ти побачив, як розкався Ахаав перед моїм лицем? Не наведу зло в його днях, але наведу зло в днях його сина.

21,1 І син Адера зібрав всю свою силу і пішов і обліг Самарію і з ним тридцять два царі і всі коні і колісниці. І прийшли і обложили Самарію і воювали проти неї. 2 І він післав до Ахаава царя Ізраїля до міста 3 і сказав йому: Так говорить син Адера: Твоє срібло і твоє золото моє, і твої жінки і твої діти мої. 4 І відповів ізраїльський цар і сказав: Так як ти сказав, пане царю, я твій і все моє (твоє). 5 І повернулися послы і сказали: Так говорить син Адера: Я післав до тебе, кажучи: Твоє срібло і твоє золото і твої жінки і твої діти мені (їх) даси. 6 Бо в цю годину вранці пішло до тебе моїх рабів, і перешукаю твій дім і доми твоїх рабів і буде, що все, що миле буде їхнім очам, на що лиш покладуть свої руки, вони і візьмуть. 7 І покликав цар Ізраїля всіх старшин і сказав: Пізнайте ж і знайте, що він шукає зла, бо післав до мене за моїх жінок і за моїх синів і за моїх дочок. Моє срібло і моє золото я від нього не задержав. 8 І сказали йому старшини і весь нарід: Не послухай і не годися. 9 І він сказав послам сина Адера: Скажете вашому панові: Все, про що ти раніше післав до твого раба, вчиню, а цього слова не зможу виконати. І відійшли мужі і принесли назад йому слово. 10 І післав до нього син Адера, кажучи: Таке хай вчинить мені Бог і таке додасть, якщо вистане Самарійської землі лисицям для всього мого пішого народу. 11 І відповів цар Ізраїля і сказав: Досить. Хай зігнений не хвалиться, так як простий. 12 І сталося, коли він йому відповів це слово, він пив і всі царі з ним в шатрах. І той сказав своїм слугам: Збудуйте траншеї, і будували траншеї проти міста. 13 І ось один пророк прийшов до ізраїльського царя і сказав: Так говорить Господь: Чи ти побачив весь цей великий натовп? Ось я сьогодні даю його в твої руки, і пізнаєш, що я Господь. 14 І сказав Ахаав: По чому? І він сказав: Так говорить Господь: Через слуг володарів країн. І сказав Ахаав: Хто почне війну? І він сказав: Ти. 15 І переглянув Ахаав слуг володарів країн, і були двісті тридцять. І після цього він почислив нарід, кожного сина сили, шістдесят тисяч. 16 І він вийшов в полудне і син Адера пив (і був) паний в Сокхоті, він і царі, (і) тридцять два царі союзники з ним. 17 І перше вийшли слуги володарів країн. І посилають і сповіщають цареві Сирії, кажучи: Мужі вийшли з Самарії. 18 І сказав їм: Чи ці виходять в мирі? Візьміть їх живими; і якщо на війну, схопіть їх живими. 19 І хай не вийдуть з міста слуги володарів країн. І сила, (що була) за ними, 20 кожний вдарив того, що при ньому, і повторив кожний при собі, і Сирія втекла, й Ізраїль пігнався за ними. І спасається син Адера цар Сирії на коні кіннотчика. 21 І вийшов ізраїльський цар і взяв всіх коней і колісниці і побив Сирію великим розгромом. 22 І прийшов пророк до ізраїльського царя і сказав: Кріпися, і знай, і гляди, що вчиниш, бо як мине рік, син Адера, цар Сирії, прийде проти тебе. 23 І слуги царя Сирії сказали: Бог Ізраїля - Бог гір і не Бог

рівнин, через це Він переміг нас. Якщо ж воюватимемо проти них на рівнині, чи не переможемо їх? 24 І зроби це слово: Відішли царів, кожного до свого місця, і замість них постав сатрапів, 25 і замінимо твою силу згідно з силою, що відпала від тебе, і коня за коня, і колісниці за колісниці, і воюватимемо з ними на рівнині і поборемо їх. І той послухався їхнього голосу і зробив так. 26 І сталося, як минав рік, і переглянув син Адера Сирію і пішов до Афеки на війну проти Ізраїля. 27 І сини Ізраїля були почислені і прийшли їм на зустріч, і отаборився Ізраїль напроти них, наче дві отари кіз, і Сирія заповнила землю. 28 І прийшов божий чоловік і сказав цареві Ізраїля: Так говорить Господь: Томущо Сирія сказала, що: Господь Бог Ізраїля є Богом гір, і Він не Бог рівнин, і Я передам цю велику силу в твою руку, і пізнаєш, що Я Господь. 29 І ці отаборюються напроти тих сім днів, і сталося сьомого дня і настав бій, і побив Ізраїль Сирію, (до) сто тисяч піших в одному дні. 30 І ті, що осталися, втекли до Афеки до міста, і мур впав на двадцять сім тисяч мужів, що осталися. І син Адера втік і ввійшов до дому, до спальні, до комірки. 31 І сказав своїм слугам: Знаю, що царі Ізраїля - це милосердні царі. Покладім же мішки на наші бедра і шнури на наші голови і вийдім до ізраїльського царя, може оставить живими наші душі. 32 І вони підперезалися мішками по своїх бедрах і поклали шнури на свої голови і сказали цареві Ізраїля: Твій раб син Адера говорить: Хай же живе моя душа. І сказав: Чи він ще живе? Він мій брат! 33 І мужі чинили чари і поспішилися і прийняли слово з його уст і сказали: Твій брат син Адера. І сказав: Ввійдіть і візьміть його. І вийшов до нього син Адера, і підводять його до нього на колісницю. 34 І той сказав до нього: Віддам тобі міста, які мій батько взяв у твого батька, і поставиш собі виходи в Дамаску, так як мій батько поклав в Самарії. І я відішлю тебе з завітом. І він завіщав з ним завіт і відіслав його. 35 І один чоловік з синів пророків сказав до свого ближнього господним словом: Побий мене. І чоловік не схотів його побити. 36 І сказав до нього: Томущо ти не послухався господнього голосу, ось ти відходиш від мене, і побє тебе лев. І він відійшов від нього, і знаходить його лев і його побив. 37 І той знаходить іншого чоловіка і сказав: Побий мене. І його побив чоловік, і вдаривши, розбив. 38 І пророк пішов і став перед царем Ізраїля в дорозі і обвязав повязкою свої очі. 39 І сталося, як проходив цар, і цей закричав до царя і сказав: Твій раб вийшов до війська на війну, і ось чоловік привів до мене чоловіка і сказав мені: Стережи цього чоловіка, якщо ж, втікаючи, втече, і твоя душа буде за його душу, або поставиш талант срібла. 40 І сталося, що твій раб оглянувся сюди і туди, і його не було. І сказав до нього ізраїльський цар: Ось і ти знищив засідки (приготовлені) для мене. 41 І він поспішив і зняв повязку з своїх очей, і пізнав його ізраїльський цар, що він з пророків. 42 І сказав йому: Так говорить Господь: Томущо ти випустив з твоєї руки чоловіка - душегубця, і твоя душа буде за його душу і твій нарід за його нарід. 43 І відійшов ізраїльський цар замішаний і ослаблений і приходить до Самарії.

22,1 І він сидів три роки, і не було війни між Сирією і між Ізраїлем. 2 І сталося в третьому році і зійшов Йосафат цар Юди до царя Ізраїля. 3 І сказав цар Ізраїля до своїх слуг: Чи знаєте, що нашим є Реммат Галаадський, і ми мовчимо, не забираємо його з руки царя Сирії? 4 І сказав цар Ізраїля до Йосафата: Піди з нами на війну до Реммата Галаадського і сказав Йосафат: Так як я, так і ти, як мій нарід, так твій нарід, як мої коні, так твої коні. 5 І сказав Йосафат цар Юди до царя Ізраїля: Запитайте ж сьогодні в Господа. 6 І зібрав ізраїльський цар всіх пророків, яких

чотириста мужів, і сказав їм цар: Чи піду до Реммата Галаадського на війну чи стримаюся? І сказали: Піди, і Господь, даючи, видасть (його) в руки царя. 7 І сказав Йосафат до царя Ізраїля: Чи немає тут господнього пророка і запитаємо Господа через нього? 8 І сказав цар Ізраїля до Йосафата: Ще є один чоловік, щоб випитати Господа через нього, і я його зненавидів, бо не говорить про мене добре, але лиш зле, Міхея син Ємли. І сказав Йосафат цар Юди: Хай цар так не говорить. 9 І покликав цар Ізраїля одного евнуха і сказав: Скоро, Міхею сина Ємли. 10 І цар Ізраїля і Йосафат цар Юди сиділи (кожний) чоловік на своїм троні, озброєні, в брамі Самарії, і всі пророки пророкували перед ними. 11 І Седекія син Ханана зробив собі залізні роги і сказав: Так говорить Господь: В цих переможах Сирію, аж доки не буде знищена. 12 І всі пророки так пророкували, кажучи: Піди до Реммата Галаадського, і пощастить і Господь видасть царя Сирії в твої руки. 13 І посол, що пішов покликати Міхею, сказав йому, мовлячи: Ось всі пророки одними устами говорять добре про царя. Будь і ти в твоїх словах згідний з словами одного з них і говори добре. 14 І сказав Міхея: Хай живе Господь, бо те, що лиш скаже мені Господь, це скажу. 15 І він прийшов до царя, і сказав йому цар: Міхеє, чи піду до Реммата Галаадського на війну, чи полишу? І він сказав: Піди, і пощастить Господь і видасть царя (тобі) в руку. 16 І сказав йому цар: Скільки разів я заклинатиму тебе, щоб ти говорив мені правду в Господне ім'я? 17 І сказав Міхея: Не так. Я побачив весь Ізраїл розсипаним по горах, наче стадо, в якого немає пастиря, і сказав Господь: Немає пана в них, хай кожний повернеться до свого дому в мирі. 18 І сказав цар Ізраїля до Йосафата царя Юди: Чи я не сказав тобі: Цей мені не пророкує добра, але лишень зло? 19 І сказав Міхея: Не так, (це) не я, послухай господне слово, не так. Я побачив Господа Бога Ізраїля, що сидів на своєму престолі, і все небесне військо стояло докруг нього з права в нього і з ліва в нього. 20 І сказав Господь: Хто обманить Ахаава царя Ізраїля і він піде і впаде в Ремматі Галаадському? І цей говорив так, і цей так. 21 І вийшов дух і став перед Господом і сказав: Я його обманю. І сказав до нього Господь: Як? 22 І сказав: Вийду і буду духом обмани в устах всіх його пророків. І Він сказав: Обманеш і здолаєш, вийди і зроби так. 23 І ось тепер Господь дав духа обмани в уста всіх цих твоїх пророків, і Господь заговорив зло про тебе. 24 І прийшов Седекія син Ханани і вдарив Міхею в лице і сказав: Який господний дух говорить в тобі? 25 І сказав Міхея: Ось ти побачиш того дня, коли ввійдеш до комірки в кімнаті, щоб сховатися. 26 І сказав цар Ізраїля: Візьміть Міхею і поверніть його до Еміра володаря міста. І Йоасові синові царя 27 скажи вкинути цього до в'язниці і годувати його хлібом смутку і водою смутку аж до мого повороту в мирі. 28 І сказав Міхея: Якщо, повертаючись, повернешся в мирі, Господь не промовив через мене. 29 І пішов цар Ізраїля і з ним Йосафат цар Юди до Реммата Галаадського. 30 І сказав цар Ізраїля до Йосафата царя Юди: Прикриюся і ввійду до бою, і ти зодягнися в мою одіж. І прикрився цар Ізраїля і ввійшов до бою. 31 І цар Сирії заповів тридцять двом володарям своїх колісниць, кажучи: Не воюйте ні з великим ні з малим, але лише з самим царем Ізраїля. 32 І сталося, як володарі колісниць побачили Йосафата царя Юди, вони і сказали: Цей виглядає, як цар Ізраїля. І окружили його, щоб битися, і закричав Йосафат. 33 І сталося, як володарі колісниць побачили, що цей не є царем Ізраїля, відвернулися від нього. 34 І один влучно натягнув лука і вдарив царя Ізраїля між легенем і між панцирем і він сказав своєму проводиреві: Поверни твої руки і виведи

мене з битви, бо я ранений. 35 І в тому дні повернувся бій, і цар стояв на колісниці проти Сирії від ранку аж до вечора і з рани витекла кров до долівки колісниці. І він помер ввечорі, і кров виходила з рани до долівки колісниці. 36 І став вістун, як заходило сонце, кажучи: Кожний до свого міста і до своєї землі, 37 бо помер цар. І прийшли до Самарії і поховали царя в Самарії. 38 І помили колісницю при джерелі Самарії, і полизали свині і пси кров, і розпусниці помилися в крові за господним словом, яке Він сказав. 39 І інші слова Ахаава і все, що він зробив, і дім слоновий, який збудував, і всі міста, які зробив, чи ось це не записане в книзі літопису царів Ізраїля? 40 І заснув Ахаав з своїми батьками, і замість нього зацарював його син Охозія.

41 І Йосафат син Аси царював над Юдою. Він зацарював в четвертому році Ахаава царя Ізраїля. 42 Йосафат (був) тридцяти п'яти літним сином коли він зацарював і двадцять п'ять літ царював в Єрусалимі, й ім'я його матері Азува дочка Селея. 43 І він ходив по всій дорозі свого батька Аси. Не звернув з неї, щоб чинити добро в Господних очах. 44 Лише горішні (місця) не знищив, ще нарід жертвував і приносив ладан на високих (місцях). 45 І Йосафат був у мирі з царем Ізраїля. 46 І інші слова Йосафата і його подвиги, які вчинив, чи ось це не записане в книзі літопису царів Юди? 51 І заснув Йосафат зі своїми батьками і поховано його коло його батьків в місті Давида його батька. І замість нього зацарював його син Йорам.

52 І Охозія син Ахаава зацарював над Ізраїлем в Самарії в сімнадцятім році Йосафата царя Юди. І царював в Ізраїлі два роки. 53 І вчинив погане перед Господом і пішов дорогою свого батька Ахаава і дорогою Єзавелі своєї матері і в гріхах дому Єровоама сина Навата, який привів Ізраїль до гріха. 54 І він служив Ваалам і поклонився їм і розгнівив Господа Бога Ізраїля за всім, що було вчинене перед ним.